

Bijlagen bij: Exonereren kun je leren!

EEN STUDIE NAAR DE MOGELIJKHEDEN OM
AANSPRAKELIJKHEID VOOR STUDIEVERTRAGING
VAN STUDENTEN TE BEPERKEN
MARK VAN DEN HOVE

Bijlagen bij: Exonereren kun je leren!

“Een studie naar de mogelijkheden om aansprakelijkheid voor studievertraging van studenten te beperken”

Scriptie ter verkrijging van de graad Bachelor of Laws aan de Juridische Hogeschool Avans-Fontys te Tilburg

Auteur: M.S.P. (Mark) van den Hove (student)
Studentnummer: 2068675

Afstudeerperiode: 1 februari 2017 tot 29 mei 2017

Classificatie: geen

Afstudeermentor: mr. T.A.P.M. (Thom) van den Brule

1^e afstudeerdocent: mr. N.H.P.G. (Nicolle) Sommers
2^e afstudeerdocent: mr. M.A.A.E.J. (Mark) Lemmens

Inhoud

Bijlage I: Studievertraging.....	3
Bijlage II: Studentenstatuten	7
Bijlage III: Rechtsbescherming en schadevergoeding.....	12
Bijlage IV: Afwijzing aansprakelijkheid NBSA	15
Bijlage V: Onderwijsovereenkomst	21
Bijlage VI: Intakeproces	24
Bijlage VII: GAC-uitspraak	28
Bijlage VIII: Afwijzing aansprakelijkheid	37
Bijlage IX: Uitspraken COBEX gegrond	40
Bijlage X: Analyse gegronde uitspraken 2013.....	69
Bijlage XI: Doorlooptijden COBEX.....	72
Bijlage XII: Termijn tussen zitting en uitspraak COBEX	75
Bijlage XIII: Verzekeringsvoorwaarden	77

Bijlage I: Studievertraging

Kwalificatie

Om te kunnen bepalen wanneer er sprake is van studievertraging zal allereerst duidelijk moeten zijn of er een bepaalde studieduur is overeengekomen. Er kan immers pas na verstrijken van de overeengekomen termijn gesproken worden van vertraging. Uit de wet¹ volgt dat een HBO-bacheloropleiding een omvang heeft van 240 EC of ECTS.² Dit aantal EC's zegt op zich zelf nog weinig over de studieduur. Eén EC vertegenwoordigd een investering van 28 studiebelastingsuren.³ Uit artikel 7.4 WHW volgt dat ieder studiejaar 60 EC omvat, ergo een HBO-bacheloropleiding omvat vier studiejaar, waarbij opgemerkt dient te worden dat het studiejaar loopt van 1 september tot 31 augustus van het daaropvolgende jaar.⁴ Een student die dus langer dan vier jaar over zijn studie doet heeft vertraging.

Feitelijk kan er pas gesproken worden van studievertraging indien de vier jaar zijn verstreken, maar tijdens een studie is soms wel al te voorzien dat er studievertraging of vertraging tot betreding van de arbeidsmarkt zal ontstaan. Dit wordt dan voorzienbare studievertraging genoemd.

Rendementscijfers

Wanneer men de landelijke rendementscijfers bekijkt, daarbij uitsluit de uitvallers gedurende de studie en dan enkel de studieduur van de gediplomeerde bekijkt, leidt dit tot de conclusie dat een student gemiddeld 51,6 maanden over zijn studie doet.⁵ Gemiddeld doet een student 3,6 maanden langer over zijn studie dan nominaal en heeft studievertraging. In de landelijke statistieken wordt vrij weinig duidelijk hoe de 51,6 maanden zijn opgebouwd en hoeveel studenten er dan binnen de vier jaar (oftewel 48 maanden) zijn afgestudeerd.

Reden voor studievertraging

De reden dat een student vertraging oploopt is dat hij tentamens of examens niet haalt. Een student heeft bij Avans in beginsel slechts twee kansen per tentamen of examen per studiejaar.⁶ Haal je een eerstejaartentamen niet, dan heb je gedurende de opleiding nog voldoende kansen om dat vak alsnog af te ronden, maar wordt de scriptie – na herkansing – niet gehaald, leidt dit in de meeste gevallen al tot een vertraging van een halfjaar. Daarnaast kan het niet behalen van een enkele tentamen leiden tot het niet behalen van zogenoemde drempels. Bij steeds meer opleidingen van Avans wordt gewerkt met drempels. Een drempel wil niets meer en niets minder zeggen dan de verplichting van de student om een minimaal aantal studiepunten te hebben behaald alvorens deze student deel mag nemen aan volgend onderwijsonderdeel. Deze drempels worden opgenomen in de OER.⁷

Oorzaken

Qua oorzaken zijn er grofweg vier oorzaken te onderscheiden op grond waarvan een student zijn tentamens niet behaald, namelijk oorzaken binnen de invloedssfeer van de student, sancties van de onderwijsinstelling, buiten de invloedssfeer van de student en te wijten aan de onderwijsinstelling. Die laatste categorie zal in de scriptie met name centraal staan.

¹ Art. 7.4b WHW.

² European Credits of European Credit Transfer System; in de volksmond ook wel studiepunten genoemd.

³ Art. 7.4 WHW.

⁴ Art. 1.1 aanhef en onder k WHW.

⁵ Vereniging Hogescholen, 'Feiten en cijfers' april 2016, te vinden op: www.verenilinghogescholen.nl (laatst geraadpleegd op 17 mei 2017).

⁶ Een student kan op grond van art. 6.1 Kader OER Avans wel een extra kans aanvragen bij de examencommissie.

⁷ Art. 7.13 lid 2 aanhef en onder s WHW.

Binnen de invloedssfeer van de student

De meest voorkomende reden dat een student zijn tentamen niet behaalt is onvoldoende voorbereiding dan wel op dat moment niet in het bezit zijn van het juiste niveau om een studieonderdeel met een voldoende af te ronden. Het niet behalen van een tentamen betekent overigens niet dat er per definitie vertraging optreedt, zeker niet als de herkansing wel behaald wordt.

Neem als voorbeeld een student aan de Juridische Hogeschool Avans-Fontys, als deze student nominaal studeert, maar in de minor in de eerste kans een groot deel van de vakken niet behaalt dan mag deze student niet beginnen met afstuderen. De herkansingen van de minor zijn immers pas een halfjaar later en de student kan niets anders doen dan wachten tot het zo ver is en hij kan/mag herkansen. Het resultaat is een halfjaar studievertraging. Dit is een uitwerking van de drempels als bedoeld in artikel 7.13 lid 2 aanhef en onder s WHW.

Ook zijn er studenten die er voor kiezen om een bestuursjaar of anderszins een tussenjaar te doen. De student maakt dan wel actief de keuze voor een bestuursjaar en dus ook voor enige vertraging. Tijdens een bestuursjaar zal de student, afhankelijk van de intensiteit van het bestuursjaar, beperkt zijn in zijn studievoortgang.

Sancties onderwijsinstelling

De student kan op vier gronden een sanctie opgelegd krijgen van zijn onderwijsinstelling, te weten: fraude⁸, overtreding van huisregels⁹, in strijd handelen met doelstellingen van de instelling of toekomstig beroep¹⁰ en wanbetaling¹¹.

De sancties die dan kunnen worden opgelegd zijn:¹²

- uitsluiting van tentamens en examens voor de duur van maximaal één jaar;
- waarschuwing;
- berisping;
- taakstraf tot maximaal 160 uur;
- schorsing voor maximaal één jaar;
- beëindiging van de inschrijving.

Een student kan als gevolg van bovengenoemde sancties, met uitzondering van de waarschuwing, berisping en taakstraf¹³, gedurende een bepaalde termijn geen onderwijs volgen en geen tentamens maken, hierdoor ontstaat er ook vertraging.

In de praktijk komt het nog wel eens voor dat achteraf blijkt dat een sanctie niet terecht is gebleken, de student zit dan wel met de vertraging. Avans heeft beleid ontwikkeld voor de toepassing van de sanctionerende bevoegdheden. Enerzijds is er een fraudebeleid¹⁴,

⁸ Art. 7.12 lid 2 WHW.

⁹ Art. 7.57 WHW.

¹⁰ Art. 7.37 lid 4 en 5 alsmede art. 7.42a WHW.

¹¹ Art. 7.42 WHW.

¹² Avans Hogeschool, 'Protocol sancties en ordemaatregelen studenten' juni 2014, te vinden op studentinfo.avans.nl (laatst geraadpleegd op 22 mei 2017).

¹³ Bij een taakstraf wordt de (studie)belasting van een student wel vergoet, hetgeen mogelijk effecten kan hebben op de studieprestaties. Iedere 28 uur die een student aan de taakstraf moet besteden staat gelijk aan 1 EC. De studiepunten krijgt de student niet, maar de uren besteed aan een taakstraf kunnen niet ingezet worden voor studiedoeleinden. Mogelijk dat deze maatregel dus ook studie vertragend kan werken.

¹⁴ Het beleid wordt opgenomen in de OER en vastgesteld door de examencommissies van de betreffende opleidingen. Het protocol is wel een Avansbreed document.

anderzijds het protocol sancties en ordemaatregelen studenten¹⁵ waarop de bovenstaande maatregelen zijn gebaseerd.

Anderszins buiten de invloedssfeer van de student

Er zijn meerdere omstandigheden die niet binnen de invloedssfeer van de student vallen, althans waarvoor hij of zij niet de nadelige financiële gevolgen van moet dragen. Om die reden heeft de wetgever in de WHW een bepaling¹⁶ opgenomen waarin beschreven staat onder welke omstandigheden de student recht heeft op een financiële tegemoetkoming. Iedere onderwijsinstelling heeft een profileringsfonds waaruit zij de studenten die voldoen aan de voorwaarden een tegemoetkoming aanbieden. De omstandigheden die kunnen leiden tot een tegemoetkoming uit dit fonds zijn:

- lidmaatschap studentenbestuur van enige omvang en met volledige rechtsbevoegdheid, opleidingscommissie, decentrale medezeggenschapsraad, centrale medezeggenschapsraad;
- activiteiten op bestuurlijk of maatschappelijk gebied als deze in het belang zijn van de instelling of het onderwijs;
- ziekte of zwangerschap en bevalling;
- handicap of chronische ziekte;
- bijzondere familieomstandigheden;
- onvoldoende studeerbare opleiding;
- overige omstandigheden vastgesteld door het instellingsbestuur.

Te wijten aan de onderwijsinstelling

Daarnaast zijn er nog omstandigheden waar er aantoonbaar aan de zijde van de onderwijsinstelling een fout is gemaakt, men kan denken aan een nakijkfout waardoor studiepunten en dus een diploma niet zijn toegekend of juist een bindend studieadvies wordt afgegeven.¹⁷

In diezelfde categorie valt bijvoorbeeld ook in ernstige mate tekortschieten in de begeleiding van een stagiaire¹⁸ of een opleiding aanbieden waarbij het volgen van een stageonderdeel is van de studie en voorwaardelijk is om een getuigschrift te ontvangen, terwijl er in algemene zin onvoldoende stageplaatsen beschikbaar zijn.¹⁹ Deze zullen in de scriptie nader aan de orde komen.

¹⁵ Avans Hogeschool, 'Protocol sancties en ordemaatregelen studenten' juni 2014, te vinden op studentinfo.avans.nl (laatst geraadpleegd op 22 mei 2017).

¹⁶ Art. 7.51 WHW.

¹⁷ Rb. Rotterdam 25 maart 2016, ECLI:NL:RBROT:2016:2674.

¹⁸ Rb. 's-Hertogenbosch 27 juni 2012, ECLI:NL:RBSHE:2012:BW9260.

¹⁹ Rb. Midden-Nederland 2 maart 2016, ECLI:NL:RBMNE:2016:1013.

Bijlage II: Studentenstatuten

Hogeschool	Beding in studentenstatuut
Agrarische Hogeschool Larenstein	-
Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten	-
ArtEZ, Hogeschool voor de Kunsten	-
Avans Hogeschool	V
Christelijke Agrarische Hogeschool	-
Christelijke Hogeschool Ede	-
Christelijke Hogeschool Windesheim	-
Codarts	-
Design Academy	V
Fontys Hogescholen	V
Gereformeerde Hogeschool	-
Haagse Hogeschool	X
Hanzehogeschool Groningen	-
HAS Den Bosch	X
Hogeschool van Amsterdam	-
Hogeschool van Arnhem en Nijmegen	X
Hogeschool De Driestar	-
Hogeschool De Kempel	-
Hogeschool Domstad Katholieke lerarenopleiding basisonderwijs	-
Hogeschool Edith Stein	-
Hogeschool Helicon	-
Hogeschool INHOLLAND	X
Hogeschool IPABO Amsterdam/Alkmaar	X
Hogeschool Leiden	X
Hogeschool Rotterdam	X
Hogeschool Thomas More	-
Hogeschool Utrecht	-
Hogeschool van Beeldende Kunsten, Muziek en Dans	X
Hogeschool voor Beeldende Kunst en Vormgeving	-
Hogeschool voor de Kunsten Utrecht	-
Hogeschool Zeeland	V
Hogeschool Zuyd	-
Hotelschool Den Haag	-
Iselinge	-
Katholieke PABO	X
Marnix Academie Prot. Chr. hogeschool Lerarenopleiding basisonderwijs	-
NHTV Internationale Hogeschool	X
Noordelijke Hogeschool Leeuwarden	-
Saxion Hogescholen	-
Stenden Hogeschool	X
STOAS Hogeschool, Wageningen	-
Van Hall Instituut	-

V= Exoneratiebeding aanwezig

X= Exoneratiebeding aanwezig, maar in nadere (meestal) ICT-regelingen¹

- = Geen exoneratiebeding

¹ Hiermee wordt niet de aansprakelijkheid van de onderwijsinstelling bij studievertraging beperkt.

Avans Hogeschool¹

Artikel 8.7. Aansprakelijkheid

1. Voor vermissing, diefstal of beschadiging van persoonlijke eigendommen in de gebouwen en op de terreinen van de Stichting Avans of in gebouwen en op terreinen waarvan deze gebruikmaakt, draagt de Stichting Avans geen enkele aansprakelijkheid.
2. De aansprakelijkheid van de Stichting Avans bij het verwijtbaar niet (behoorlijk) nakomen van de bepalingen in deze regeling, blijft beperkt tot ten hoogste het door de student/extraneus betaalde bedrag aan collegegeld respectievelijk examengeld in het desbetreffende studiejaar.

Design Academy²

Artikel 8.4 Aansprakelijkheid

1. De student aanvaardt dat Design Academy Eindhoven niet aansprakelijk is voor vermissing, diefstal van of schade aan eigendommen of andere schade van studenten.
2. De aansprakelijkheid van Design Academy Eindhoven, alsmede haar bestuur, docenten en werknemers blijft beperkt tot ten hoogste het door Design Academy Eindhoven van de student ontvangen bedrag in het jaar waarin het schadeveroorzakende voorval zich voordeed.
3. De student die verantwoordelijk is voor het al dan niet opzettelijk beschadigen of doen zoekraken van bezittingen of eigendommen van Design Academy Eindhoven en zaken van derden die zich (tijdelijk of permanent) in de gebouwen of op de terreinen bevinden waarvoor Design Academy Eindhoven zorgplicht heeft (gehuurde apparatuur, eigendommen van nutsbedrijven e.d.) is schadeplichtig en kan door Design Academy Eindhoven aansprakelijk gesteld worden.

Fontys Hogescholen³

Artikel 55 Aansprakelijkheid

1. Voor vermissing, diefstal of beschadiging van persoonlijke eigendommen in de gebouwen en op de terreinen van de Stichting Fontys of in gebouwen en op terreinen waarvan deze gebruik maakt, draagt de Stichting Fontys geen enkele aansprakelijkheid.
2. De aansprakelijkheid van de Stichting Fontys bij het verwijtbaar niet (behoorlijk) nakomen van de bepalingen in deze regeling, blijft beperkt tot ten hoogste het door de student/extraneus betaalde bedrag aan collegegeld/examengeld in het desbetreffende studiejaar.

Hogeschool Zeeland⁴

Hoofdstuk 8 – Aansprakelijkheid

Inleiding In tegenstelling tot wat is bepaald in artikel 1.2 van dit statuut, geldt dat uit dit hoofdstuk 8 voor studenten en de HZ wel rechtstreeks rechten en plichten voortvloeien. Beide kunnen hierop rechtstreeks een beroep doen. Onder de term 'HZ' in dit artikel 8 wordt begrepen: de stichting HZ University of Applied Sciences en de onderwijsinstelling HZ alsmede de aan stichting HZ University of Applied Sciences gelieerde (rechts)personen. Onder de term 'studenten' in dit artikel 8 worden naast studenten ook

¹ Avans Hogeschool, 'Studentenstatuut' juli 2014, te vinden op: studentinfo.avans.nl (laatst geraadpleegd op 17 mei 2017).

² Design Academy, 'Studentenstatuut Design Academy Eindhoven (DAE)' 1 september 2016, te vinden op designacademy.nl (laatst geraadpleegd op 22 mei 2017).

³ Fontys Hogescholen, 'Studentenstatuut Fontys Hogescholen' september 2016, te vinden op fontys.nl (laatst geraadpleegd op 22 mei 2017).

⁴ Hogeschool Zeeland, 'Studentenstatuut HZ University of Applied Sciences' 25 april 2012, te vinden op hz.nl (laatst geraadpleegd op 22 mei 2017).

begrepen: extranei, aspirant- en oud-studenten en andere derden. Aansprakelijkheid van de HZ voor schade aan personen en zaken

8.1.1 De HZ is niet aansprakelijk voor vermissing, vernieling, misbruik of welke andere vorm van verlies of beschadiging dan ook van zaken van studenten (extranei, aspirant- en oud-studenten in dit artikel 8 hieronder begrepen) of andere derden, en evenmin voor schade aan de persoon van de student. De student is dus verplicht, althans wordt vanwege het risico dat op hem rust in ieder geval sterk aangeraden, zichzelf te verzekeren tegen de in dit artikel bedoelde gevaren.

8.1.2 Indien de HZ ondanks artikel 8.1.1 toch aansprakelijk mocht zijn voor schade aan personen of zaken, op welke rechtsgrond dan ook, is de aansprakelijkheid beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval door de verzekeraar van de HZ wordt uitgekeerd, vermeerderd met het bedrag van het eigen risico dat volgens de verzekeringsvoorwaarden voor rekening van de HZ komt. Indien de verzekeraar van de HZ geen uitkering doet, om welke reden dan ook, is de HZ niet gehouden tot enige vergoeding aan de student. Aansprakelijkheid van de HZ voor andere schade dan schade aan personen en zaken

8.1.3 De HZ is voor andere schade dan schade aan personen en zaken per gebeurtenis, waarbij een reeks van samenhangende gebeurtenissen geldt als één gebeurtenis, ten hoogste aansprakelijk, op welke rechtsgrond dan ook, tot een bedrag van tweemaal het door de student betaalde bedrag aan college- of examengeld in het desbetreffende studiejaar. Aansprakelijkheid algemeen (voor alle soorten schades waarvoor de HZ aansprakelijk kan zijn)

8.1.4 De HZ is, voor schade op welke rechtsgrond dan ook, niet aansprakelijk voor indirecte schade en gevolgschade. Daaronder wordt onder andere verstaan: gederfde winst en inkomsten en gemiste besparingen. In het kader van artikel 8.1.3 wordt onder indirecte schade en gevolgschade bijvoorbeeld verstaan: alle andere schade dan schade betreffende collegegeld, leermiddelen, studiefinanciering en vervoerskosten. 27 Definitieve versie - vastgesteld door CvB op 27 april 2012 - instemming Hogeschoolraad verkregen op 25 april 2012

8.1.5 De HZ kan zich niet op beperking of uitsluiting van haar aansprakelijkheid beroepen indien de schade het gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid van de HZ of haar leidinggevende ondergeschikten.

8.1.6 Ook door de HZ ingeschakelde derden (hulppersonen) kunnen een beroep doen op de aansprakelijkheidsbeperkingen en -uitsluitingen in dit artikel 8. Als een hulppersoon van de HZ rechtstreeks wordt aangesproken door de student, kan de hulppersoon dus ook een beroep op de aansprakelijkheidsbeperkingen ten behoeve van de HZ, alsof die beperkingen rechtstreeks zijn overeengekomen tussen de hulppersoon en de student. De HZ kan, indien zij gebruik maakt van derden (hulppersonen), naast of in plaats van de aansprakelijkheidsbeperkingen en -uitsluitingen in dit artikel 8, tegenover de student ook een beroep doen op de eventuele aansprakelijkheidsbeperkingen en -uitsluitingen die deze hulppersoon hanteert tegenover de HZ. De HZ kan, met andere woorden, tegenover de student tot niet meer gehouden zijn dan waartoe de hulppersoon tegenover de HZ gehouden is.

8.1.7 De benadeelde is verplicht, op straffe van verval van al zijn rechten (waaronder maar niet beperkt tot schadevergoeding), een schadegebeurtenis zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk een jaar na het plaatsvinden van de schadegebeurtenis schriftelijk aan de HZ te melden.

8.1.8 Het onderwijsmateriaal van de HZ is uitsluitend voor didactische doeleinden bestemd. De HZ staat niet in voor de afwezigheid van eventuele (druk)fouten, onjuistheden en/of onvolledigheden en aanvaardt hiervoor geen aansprakelijkheid. Schadevergoeding door student en boete- en strafbepalingen

8.1.9 Degene die niet is ingeschreven en desondanks gebruik maakt van onderwijs- of examenvoorzieningen van de HZ is overeenkomstig het bepaalde in de WHW aan de HZ een schadevergoeding verschuldigd, gelijk aan het verschuldigde collegegeld en examengeld.

8.1.10 Degene die niet aan het gestelde in artikel 8.1.9 (zonder inschrijving gebruik maken van onderwijs- of examenvoorzieningen) voldoet, maakt zich schuldig aan een strafbaar feit en kan daarvoor overeenkomstig het bepaalde in de WHW gestraft worden met een geldboete van de tweede categorie.

8.1.11 Degene die aan onderwijs- of examenvoorzieningen van de HZ deelneemt, is verplicht bij die gelegenheid of onmiddellijk daarna op eerste vordering zijn of haar naam en adres bekend te maken en het bewijs waaruit blijkt dat hij of zij gerechtigd is daaraan deel te nemen ter inzage te geven aan iedere medewerker van de HZ die namens het college van bestuur daar naar vraagt. Degene die niet aan deze identificatieplicht voldoet, pleegt een strafbaar feit en kan daarvoor overeenkomstig het bepaalde in de WHW gestraft worden met een geldboete van de eerste categorie.

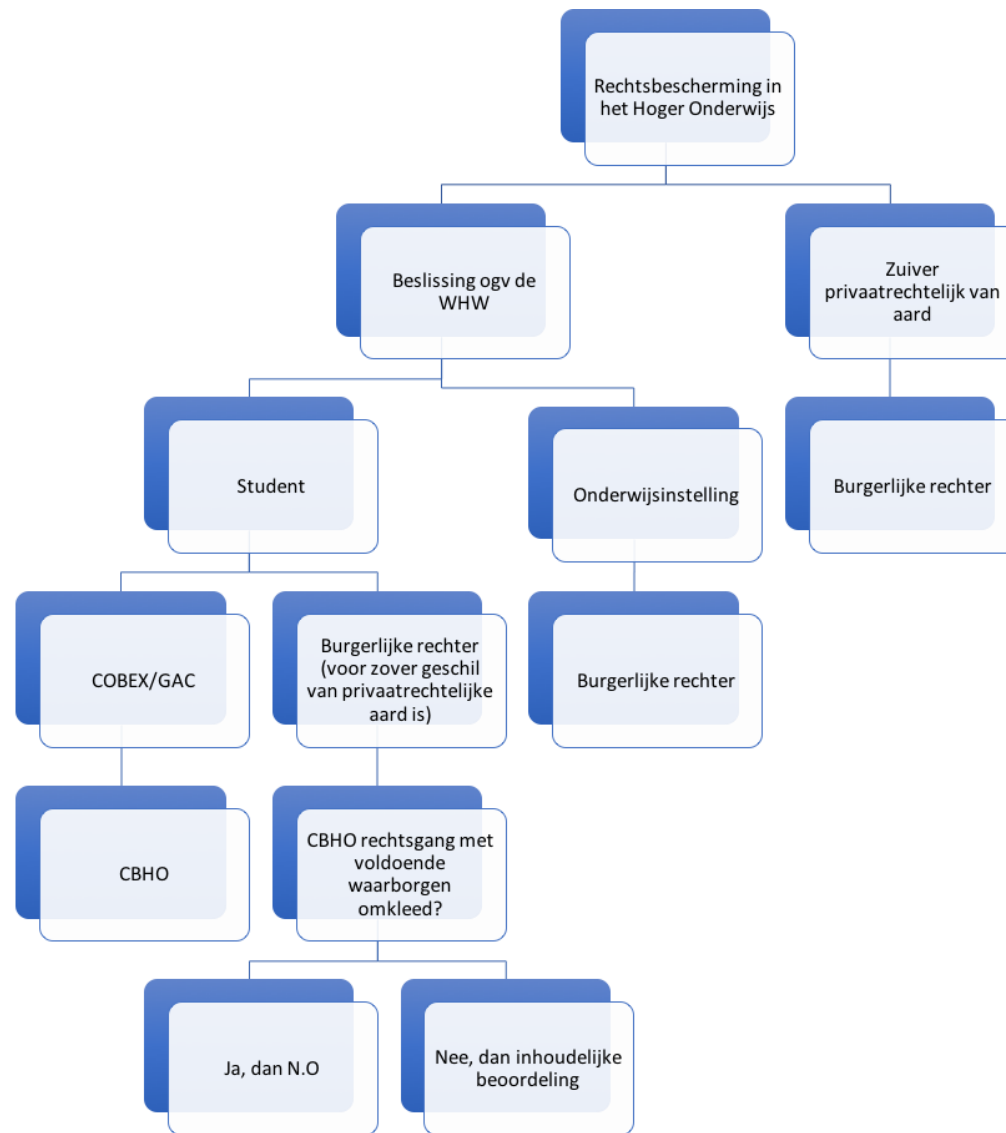
8.1.12 De student is volgens de wettelijke bepalingen van het Burgerlijk Wetboek aansprakelijk voor andersoortige schade (dan bedoeld in artikel 8.1.9) die de student toebrengt aan HZ, haar medewerkers of door haar ingeschakelde derden. De student vrijwaart de HZ voor aanspraken van derden.

8.1.13 Met het oog op dit artikel 8 is de student verplicht zich afdoende te verzekeren tegen ziektekosten, ongevallen en aansprakelijkheid. Indien een student schade lijdt, dient hij eerst zijn eigen verzekering(en) aan te spreken voordat hij zich tot de HZ wendt. 28 Definitieve versie - vastgesteld door CvB op 27 april 2012 - instemming Hogeschoolraad verkregen op 25 april 2012 Stages

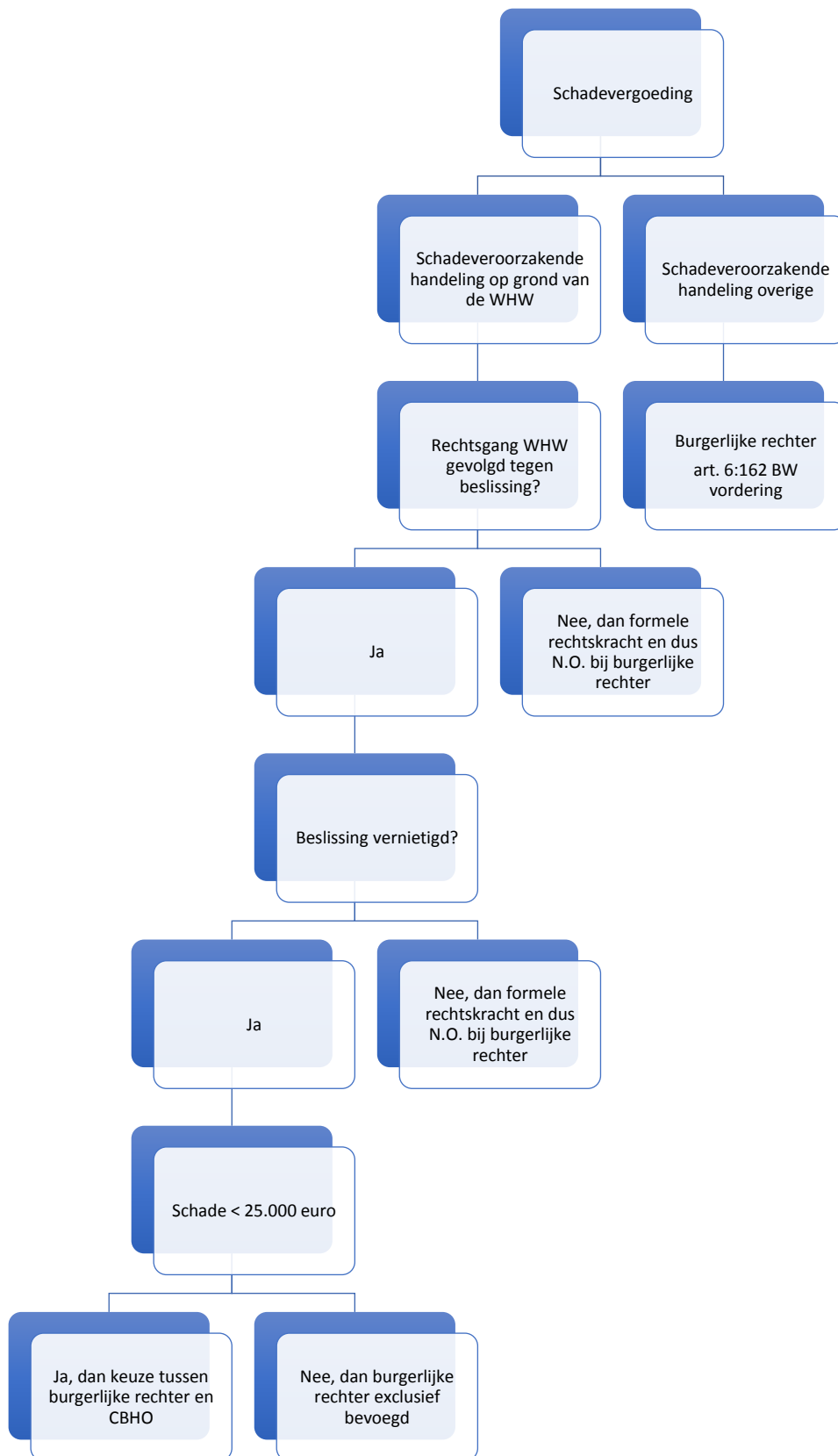
8.1.14 De voorgaande bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing indien de student stage loopt.

Bijlage III: Rechtsbescherming en schadevergoeding

Rechtsbescherming algemeen

Schema schadevergoeding

Bijlage IV: Afwijzing aansprakelijkheid NBSA

Avans Hogeschool
T.a.v. College van Bestuur

27 maart 2017

Ons kenmerk
Inzake
Behandeld door

Geacht college,

Tot mij wendde zich mevrouw studentnummer Zij gaf mij te kennen op of omstreeks 2 juli 2012, aan het einde van het tweede studiejaar (2011/2012) een bindend negatief studieadvies van uw instelling te hebben gekregen, hoewel haar in het eerste studiejaar (2010/2011) al een een bsa in de vorm van een aangehouden studieadvies werd gegeven .

Op grond van vaste rechtspraak is inmiddels duidelijk dat het door Avans op 2 juli 2012 gegeven bindend negatief studie advies daarmee een wettelijke basis ontbeert . Door aldus mevrouw het volgen van de opleiding aan uw instelling te ontzeggen heeft u een onrechtmatige daad, althans wanprestatie, jegens mijn cliënte begaan.

Hierbij stel ik u aldus namens cliënte middels dezen aansprakelijk voor alle als gevolg van onderhavig ongeval door haar geleden en nog te lijden materiële en immateriële schade, alsmede voor de wettelijke rente over de te o scheiden schadecomponenten tegen de vroegst mogelijke datum.

Ik verzoek u de aansprakelijkheid binnen vier weken na heden onvoorwaardelijk te erkennen.

ons kenmerk 17-049
uw kenmerk
datum 24 april 2017

Geachte mr.

In navolging op mijn schrijven d.d. 6 april 2017, bericht ik u als volgt. U stelt Avans Hogeschool (hierna: Avans) namens uw cliënte aansprakelijk voor de geleden en nog te lijden schade ten gevolge van een vermeend ongeval. Nu niet van enige ongeval blijkt en u nader spreekt over onrechtmatig handelen dan wel wanprestatie onzerzijds, in casu door het uitbrengen van een (onterecht) negatief bindend studieadvies (hierna: NBSA), zal ik op deze laatste stelling ingaan.

U stelt dat op grond van vaste rechtspraak inmiddels duidelijk is dat het door Avans op 2 juli 2012 aan uw cliënte uitgebrachte NBSA onrechtmatig is. Avans is van mening dat zij niet aansprakelijk is, omdat er geen sprake is van onrechtmatig handelen dan wel wanprestatie (destijds).

Het enkele feit dat Avans haar beleid heeft gewijzigd na een wijziging in de interpretatie van artikel 7.8b lid 2 Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) door het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (hierna: CBHO) en thans in overeenstemming met die interpretatie handelt, maakt dit niet anders. Voorop staat dat Avans alle aansprakelijkheid afwijst, ik zal dit standpunt nader toelichten.

Negatief bindend studieadvies

Met de invoering van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is de verplichting voor onderwijsinstellingen in het leven geroepen om studenten aan het einde van hun eerste jaar van inschrijving te adviseren over de voortzetting van hun studie (ten tijde van de invoering van de wet) opgenomen in artikel 7.9 WHW. Daaraan werd verbonden dat de onderwijsinstelling de bevoegdheid kreeg aan dit advies een bindende afwijzing te verbinden.¹

¹ Stb. 1993, 224, in werking getreden op 1 mei 1993.

Met ingang van 1 september 1998 heeft de wetgever de mogelijkheden om een bindend studieadvies uit te brengen aan een student verruimd.² Naast de mogelijkheid om aan het einde van het eerste jaar van inschrijving een bindend studieadvies uit te brengen, mogen onderwijsinstellingen ook in latere jaren een bindend studieadvies uitbrengen (zolang de student het propedeutisch examen nog niet heeft afgerond).

Hoewel de wetgever in de memorie van toelichting heeft overwogen dat deze verruiming met name is bedoeld om het bindend studieadvies effectiever in te kunnen zetten voor deeltijdstudenten en studenten die gedurende het jaar instromen, is deze beperking in mogelijkheden niet in de uiteindelijke wettekst opgenomen.³ Ook in het artikelsgewijze commentaar is deze beperking niet meer opgenomen in het artikel 7.8a WHW van destijds.⁴

Thans – en ten tijde van het vermeende onterechte bindend studieadvies – luidde artikel 7.8b leden 1 en 2 WHW⁵ als volgt:

1. Het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit, hogeschool of levensbeschouwelijke universiteit brengt iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. In geval van een deeltijdse bacheloropleiding regelt het instellingsbestuur het tijdstip waarop dat advies wordt uitgebracht.

2. Onverminderd het eerste lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Tweetrapstoetsing

Decennialang is deze bepaling als grondslag gehanteerd om een tweetrapstoetsing in de Onderwijs en Examenregeling (hierna: OER) op te nemen, zo ook in het geval van uw cliënte. De tweetrapstoetsing zag er in het geval van uw cliënte in 2011 zo uit dat zij aan het einde van het eerste jaar van inschrijving 40 studiepunten diende te behalen. Deze norm heeft zij gehaald door 46 studiepunten te behalen. Op grond van de OER van destijds was het vereist om aan het einde van het tweede jaar van inschrijving de gehele propedeuse te behalen. Uw cliënte had haar propedeuse niet behaald, op grond waarvan uw cliënte een NBSA uitgereikt heeft gekregen. Deze methode is jarenlang -en sector breed- gehanteerd.

De achtergrond van deze toetsing is als volgt.

Het NBSA is een middel om te selecteren of een student niet ongeschikt is voor de studie en dus in potentie de opleiding kan afronden binnen de daartoe gestelde termijn. Waarbij de algemene consensus was dat een student die niet binnen twee jaar na aanvang van zijn of haar studie de propedeuse heeft afgerond, wel degelijk ongeschikt is voor deze opleiding. Een student heeft dan minimaal vier kansen gehad om een tentamen met succes af te ronden.

² Stb. 1998, 216.

³ Kamerstukken II, 1996-1997, 25 370, nr. 3, p. 5-6.

⁴ Kamerstukken II, 1996-1997, 25 370, nr. 3, p. 27-28.

⁵ Na vernummering thans artikel 7.8b WHW.

Ontwikkelingen

Het hoogste rechtscollege heeft deze tweetrapstoetsing in der tijd in stand gelaten. Tekenend in dit verband is de uitspraak van de meervoudige kamer van het CBHO van 30 juni 2011.⁶ Het CBHO laat in deze uitspraak zelfs een NBSA na drie studiejaar in stand, dit nadat de onderwijsinstelling op grond van de hiervoor geschetste tweetrapstoetsing de student op grond van persoonlijke omstandigheden een jaar uitstel had verleend. Avans had destijds (in 2011/2012) dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat haar werkwijze in strijd zou zijn met de wet, te meer nu de wettekst deze ruimte biedt.

Uit bovenstaande volgt dat het NBSA in der tijd in lijn met de destijds geldende rechtsopvatting is uitgereikt. Om deze reden valt dan ook niet in te zien waarom het NBSA onrechtmatig is uitgereikt. Men dient te toetsen *ex tunc*⁷, de bestuursrechter zal bij de toetsing van de rechtmatigheid dan ook uit moeten gaan van de rechtsopvatting die destijds gold, nog los van het feit dat het besluit van 2 juni 2012 inmiddels formele rechtskracht heeft gekregen en de bestuursrechter (maar ook de burgerlijke rechter) thans uit moet gaan van de rechtmatigheid van het besluit, omdat daartegen niet (tijdig) een rechtsmiddel tegen aangewend is. Hierover later meer.

Pas eind 2014 (geruime tijd nadat u cliënte Avans heeft verlaten) werden de eerste signalen ontvangen dat deze tweetrapstoetsing mogelijk in strijd zou zijn met de wet. Op 15 februari 2016 heeft het CBHO⁸ voor het eerst in een zaak van Avans uitspraak gedaan dat de door haar gehanteerde tweetrapstoetsing in strijd was met de wet. Direct na deze uitspraak heeft Avans geëvalueerd wat deze uitspraak betekende voor het door haar gehanteerde beleid. Begin juni 2016 heeft Avans besloten haar beleid te wijzigen en thans past Avans nog maar één norm toe.⁹ Hier heeft uw cliënte ook de gevolgen van ondervonden, want om deze reden mocht zij thans haar studie vervolgen, ondanks dat zij wederom aan het einde van het tweede studiejaar niet haar propedeuse succesvol had afgerond.

Avans wenst te benadrukken dat zij nimmer aan enige student een NBSA heeft uitgereikt nadat zij wist dat de tweetrapstoetsing niet meer toelaatbaar was. Ten tijde van het nemen van het NBSA-besluit was dit besluit dus in overeenstemming met de toen geldende rechtsopvatting. Om deze reden wijst Avans dan ook alle aansprakelijkheid af.

Geen civielrechtelijke grondslag

Avans is van mening dat een NBSA-besluit volledig beheerst wordt door een publiekrechtelijke regeling, namelijk de WHW. Om deze reden kan dan ook geen sprake zijn van tekortkoming in de nakoming van een overeenkomst.

Formele rechtskracht

U legt aan de aansprakelijkheidsstelling een onrechtmatige daad ten grondslag, wil er sprake zijn van een onrechtmatige daad, dan moet er sprake zijn van onrechtmatigheid. Nog los van

⁶ CBHO 30 juni 2011, 2011/042.

⁷ Vgl. Verheij 2003 p. 35 ev.; Schreuder-Vlasblom 2003 p. 182; Allewijn & Ten Berge 1999 p. 24; Ten Berge 1999 p. 135; Commentaar Awb (B.W.N. de Waard), Commentaar 8:69, aant. 6d; Tak 1995 p. 166; Van Blommestein 2000 p. 132; Van Wijk/Konijnnebelt & Van Male 1999 p. 666.

⁸ CBHO 15 februari 2016, 2015/332.5.

⁹ Een norm van 52 studiepunten aan het einde van het eerste jaar van diens inschrijving.

het feit dat Avans op grond van het bovenstaande van mening is dat zij rechtmatig heeft gehandeld door op 2 juni 2012 aan uw cliënte een NBSA uit te reiken, wijst Avans op het feit dat ook op grond van de leer van de formele rechtskracht thans uitgegaan moet worden van de geldigheid/rechtmatigheid van het NBSA-besluit. De Hoge Raad formuleert het beginsel van de formele rechtskracht –standaard- als volgt:

*'Wanneer tegen een beschikking een met voldoende waarborgen omklede rechtsgang heeft opengestaan en deze rechtsgang niet is gebruikt, moet de burgerlijke rechter, in het geval van de geldigheid van de beschikking voor hem wordt betwist, ervan uitgaan dat die beschikking zowel wat haar wijze van totstandkoming als wat haar inhoud betreft, in overeenstemming is met de desbetreffende wettelijke voorschriften en algemene rechtsbeginselen'*¹⁰

Uw cliënte heeft op grond van artikel 7.61 WHW de mogelijkheid gehad om binnen 6 weken na bekendmaking van het NBSA-besluit beroep in te stellen tegen deze beslissing bij het College van Beroep voor de Examens. Mocht uw cliënte in deze procedure geen gelijk hebben gekregen, had zij haar zaak kunnen voorleggen aan een onafhankelijke bestuursrechter, namelijk het CBHO.¹¹

Door het ongebruikt laten verstrijken van de relevante beroepstermijn, moet thans uitgegaan worden van de geldigheid van het besluit en de civielrechtelijke rechtmatigheid. Het behoeft geen betoog dat de rechtsgang bij het CBHO aan te merken is als een met voldoende waarborgen omklede rechtsgang, volledigheidshalve wijst Avans in dit verband op het arrest van de Hoge Raad d.d. 3 juni 2016.¹² Ook om deze reden wijst Avans alle aansprakelijkheid af.

Avans wenst te benadrukken dat zij altijd met de meest mogelijke zorgvuldigheid jegens haar studenten heeft gehandeld, zo ook jegens uw cliënte, en handelt. Destijds was het - op grond van de geldende rechtsopvatting -geoorloofd om een NBSA aan het einde van het tweede jaar van inschrijving uit te reiken aan uw cliënte. Nog los van deze materiele grond, moet ook in formele zin uitgegaan worden van de rechtmatigheid van het NBSA, op grond waarvan iedere grond voor aansprakelijkheid afwezig is.

Vertrouwende u voldoende te hebben geïnformeerd.

Namens het College van Bestuur,

¹⁰ HR 16 mei 1986, AB 1986, 573 (Heesch/Van de Akker; m.nt. FHvdB).

¹¹ art. 7.66 WHW.

¹² HR 3 juni 2016, NJ 2017/046 r.o. 4.1.5.

Bijlage V: Onderwijsovereenkomst

Studeren en functiebeperking

☐ elk studiejaar

Evaluatie met de student vindt plaats op initiatief van de contactpersoon handicap en studie van de opleiding, met de volgende personen:

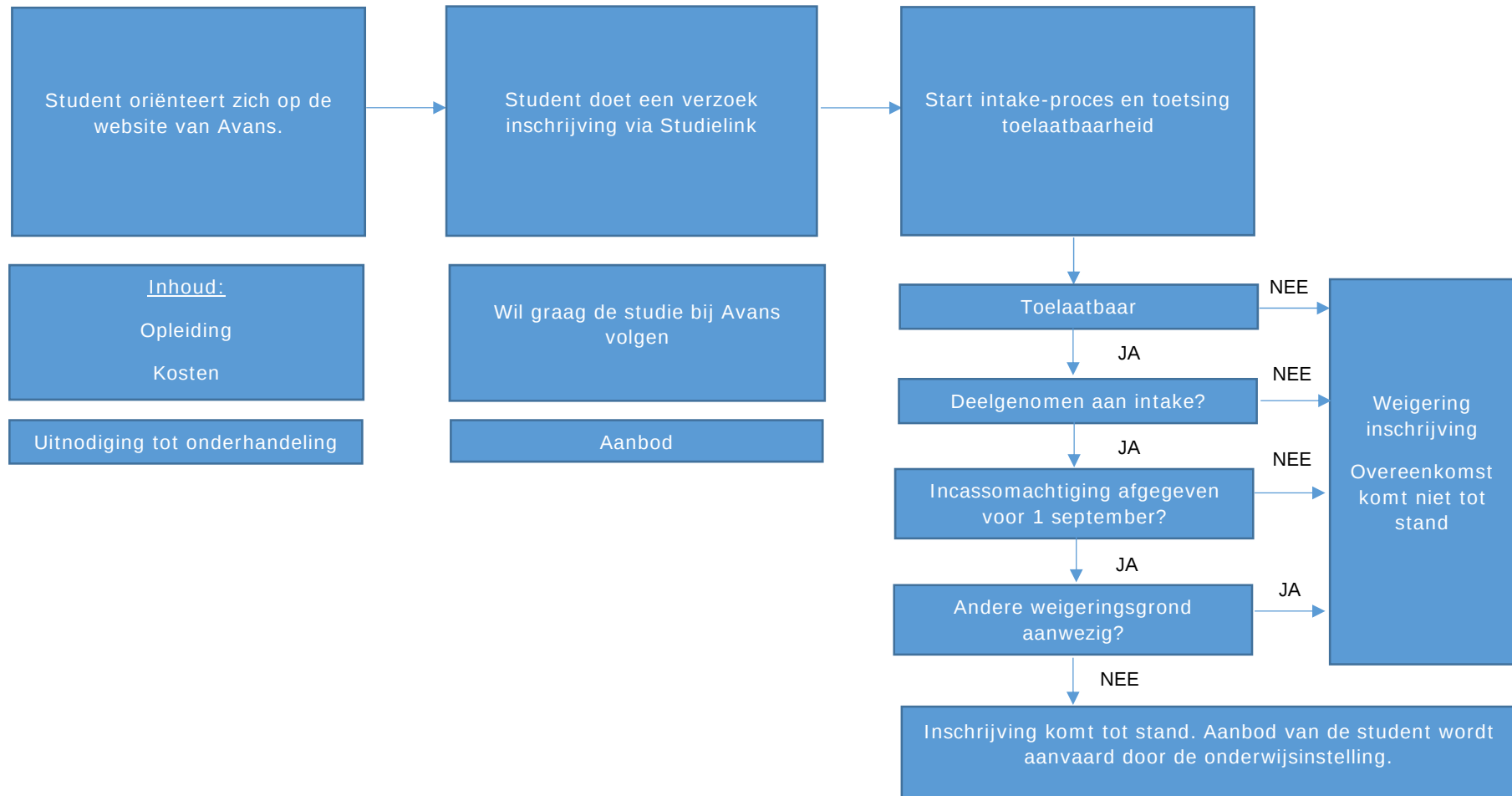
- ☐ contactpersoon handicap en studie van de opleiding
- ☐ studieloopbaanbegeleider
- ☐ studentendecaan
- ☐ anders, namelijk:

Plaats :
Datum :

Student :
(Handtekening)

Namens de examencommissie:
(Handtekening)

Bijlage VI: Intakeproces

Van: no_reply_test2@studielink.nl [mailto:no_reply_test2@studielink.nl]

Verzonden: zondag 30 april 2017 11:35

Aan:

Onderwerp: Verzoek tot inschrijving is verstuurd naar de onderwijsinstelling

Beste Hans,

Je verzoek tot inschrijving voor onderstaande opleiding is ingediend op 30-04-2017 en wordt doorgestuurd naar de onderwijsinstelling.

Zorg er zelf voor dat je het inschrijfproces volledig doorloopt:

- * Houd je To Do lijst in [Studielink](#) in de gaten voor aanvullende acties.
- * Controleer regelmatig de voortgang van je verzoek tot inschrijving door via 'Mijn Opleidingen' op de naam van de opleiding te klikken. De voortgang zie je bovenaan deze pagina.
- * Raadpleeg de website van de onderwijsinstelling voor eventuele aanvullende inschrijfvoorwaarden.
- * Houd je e-mail (ook spam) dat in je Studielink-account staat in de gaten.

Dit bericht heeft betrekking op de volgende opleiding:

Opleidingsnaam (instelling)	Bedrijfseconomie Voltijd/Duaal 's-Hertogenbosch
Opleidingsnaam (landelijk)	B Bedrijfseconomie
Onderwijsinstelling	Avans Hogeschool
Plaats	'S-HERTOGENBOSCH
Soort opleiding	B
Inschrijvingsvorm	student
Opleidingsvorm	voltijd
Periode	01-09-2017 t/m 31-08-2018

Met vriendelijke groet,

Studielink

Dit bericht is automatisch gegenereerd en kan niet beantwoord worden.

Automatssche bevestiging van studielink na inschrijving

Betalen collegegeld

- * Vestigingsland bank:
- * Via welke betaalwijze ☒ Digitale (incasso)machtiging
- * Wie betaalt het collegegeld ☒ Ik betaal zelf
☐ Iemand anders betaalt
- * Betalen in termijnen ☐ Ja (hiervoor gelden administratiekosten)
☐ Nee

<http://studentinfo.avans.nl/ho-kan-ik?q=&categories=geldzaken>

De instelling heeft het collegegeld bedrag bepaald, maar kan dit later nog wijzigen. Als dit gebeurt word je hiervan op de hoogte gesteld.

- Bedrag collegegeld: € 2.004,00
- Incassodatum (bij betaling ineens): 25-09-2017
- Incassodata (bij betalen in termijnen): 25-09-2017, 25-10-2017, 25-11-2017, 23-12-2017, 25-01-2018, 24-02-2018, 24-03-2018, 25-04-2018, 26-05-2018
- Administratiekosten (bij betalen in termijnen): € 24,00
- * Bank:

Informatie over het incassoproces bij deze onderwijsinstelling

Met het digitaal ondertekenen van dit formulier verklaar je je akkoord met het debiteuren protocol van Avans Hogeschool (artikel 4 van de inschrijvoorwaarden).

Gegevens rekeninghouder

- * Voor- en achternaam rekeninghouder:
- * IBAN (moet overeenkomen met vestigingsland bank):

Bericht afgeven machtiging door student in studielink.

Bijlage VII: GAC-uitspraak

□ **ons kenmerk** 17.0002053 □
□ **datum** 31 maart 2017
□ **onderwerp** Besluit College van Bestuur naar □
aanleiding van advies
Geschillenadviescommissie

Geachte mevrouw

De Geschillenadviescommissie (GAC) van Avans Hogeschool heeft advies uitgebracht aan het College van Bestuur naar aanleiding van uw bezwaar tegen de (tussentijdse) beëindiging van een stage. Naar uw mening zou de stage niet op rechtmatige wijze zijn beëindigd.

Alles in overweging nemend heeft de GAC echter geconcludeerd dat de beslissing om de stage te beëindigen in alle redelijkheid is genomen. Deze overwegingen leiden ertoe dat de Geschillenadviescommissie uw bezwaren ongegrond heeft geacht.

Het College van Bestuur heeft kennis genomen van deze uitkomst en kan u hierbij mededelen conform het advies van de GAC te besluiten.

Besluit:

Uw bezwaar is niet gegrond verklaard.

Een kopie van de adviesuitspraak is ter informatie bijgesloten.

Met vriendelijke groet,

drs. P.L.A. Rüpp
Voorzitter College van Bestuur

bijlage(n): Advies Geschillenadviescommissie

cc.:

Voor de goede orde wijs ik u op de mogelijkheid om tegen deze beslissing binnen zes weken na dagtekening van deze brief in beroep te gaan bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (CBHO) door middel van het indienen van een beroepschrift gericht aan dit College, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag, tegen betaling van € 46,00, zijnde dit het griffierecht van die procedure. Voor meer informatie over de procedure bij dit College: zie www.CBHO.nl.

GESCHILLENADVIESCOMMISSIE AVANS HOGESCHOOL

BEZWAARSCHRIFT 2017-003

h de zaak van:

tegen:

hierna te noemen: verweerster.

Procesgang

Het verloop van de zaak blijkt allereerst uit:

- het pro forma bezwaarschrift van 25 januari 2017, met bijlage;
- het bezwaarschrift van 30 januari 2017 met bijlagen;
- het verweerschrift van 1 maart 2017.

De hoorzitting heeft plaatsgevonden op 8 maart 2017. Bij die gelegenheid is reclamante in persoon verschenen, bijgestaan door mr. en door haar moeder.

Verweerster is verschenen in de persoon van de academiedirecteur

vergezeld door juridisch adviseur, mr.

en de heer

stagedocent.

Partijen hebben hun standpunt nader toegelicht en vragen beantwoord.

Bezwaar

Het bezwaar richt zich tegen het besluit van verweerster van 15 december 2016, waarbij de stage van reclamante schriftelijk wordt beëindigd.

Reclamante verzoekt de Geschillenadviescommissie haar bezwaren gegrond te verklaren, het bestreden besluit te heroverwegen en te herroepen en de kosten van reclamante in verband met de behandeling van het bezwaar aan haar te vergoeden.

Namens reclamante worden door mr.

de volgende gronden

aangevoerd voor haar bezwaar.

Ontvankelijkheid

Nadat een aantal gesprekken heeft plaatsgevonden over de beëindiging van de stage en over het vinden van een nieuwe stage heeft Avans in de brief van 15 december 2016 zich schriftelijk op het standpunt gesteld dat de stage op rechtmatige gronden is beëindigd. Deze brief dient te worden aangemerkt als een besluit waartegen op grond van artikel 14 lid 4 van de stageovereenkomst, waarin de geschillenbehandeling van toepassing wordt verklaard, bezwaar openstaat bij de Geschillenadviescommissie. De Geschillenadviescommissie is derhalve bevoegd hierover te adviseren omdat reclamante ontvankelijk is in haar bezwaren.

Feiten

Reclamante is in september 2015 begonnen met haar stage bij [redacted] en in mei 2016 is besloten de stage te verlengen tot 1 februari 2017, omdat reclamante de stage niet met een voldoende zou afsluiten. Op 29 augustus 2016 is reclamante begonnen met de verlenging van de stage. Vervolgens heeft er op 20 september 2016 een gesprek plaatsgevonden tussen de praktijkdocent en de stagebegeleiders waar reclamante wegens ziekte niet bij aanwezig was en waarvan de uitkomst niet aan haar is teruggekoppeld. Op 27 september 2016 vond er een vervolgesprek plaats waar reclamante wel bij aanwezig was. h dat gesprek is aan reclamante voorgesteld om samen met een teamcoach van [redacted] naar haar leerwerkplan te kijken. h het volgende gesprek tussen de stagebegeleider, praktijkdocent en reclamante op 19 oktober 2016 heeft de stagebegeleider aangegeven geen vooruitgang bij reclamante te zien. Na dit gesprek heeft reclamante telefonisch van haar stagebegeleider te horen gekregen dat haar stage werd beëindigd. De beëindiging van de stage is mondeling toegelicht in een afsluitend gesprek op 2 november 2016. Per brief van 15 december 2016 is e.e.a. uitvoerig toegelicht.

Onrechtmatige tussentijdse beëindiging

Op grond van artikel 15 lid 2 sub a van de praktijkleerovereenkomst kan de stage op initiatief van de stageverlener terstond worden beëindigd indien de stagiair herhaaldelijk en ondanks waarschuwing voorschriften of aanwijzingen niet opvolgt of de stagiair zich anderszins zodanig gedraagt dat van de stageverlener redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij zijn medewerking aan de stage moet verlenen.

Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat de stageverlener aan de praktijkdocent heeft aangegeven dat er weinig of geen perspectief werd gezien op verandering en een verdere voortzetting van de stage om die reden niet meer opportuun was. Het ontbreken van perspectief of uitblijven van verandering is, wat daar ook van zij, geen reden om op grond van artikel 15 lid 2 de overeenkomst eenzijdig te beëindigen. Ook was er geen sprake van een gedraging of conflict dat het beëindigen van de stage kan rechtvaardigen.

Ontbreken van perspectief en uitblijven van verandering

Mocht te weinig perspectief op verandering al een reden zijn om de stage tussentijds te beëindigen dan stelt reclamante zich op het standpunt dat de stelling dat de stage geen enkel perspectief had en dat reclamante niet voldoet aan de vereiste competenties onjuist is. De stage van reclamante duurde nog 3,5 maand en het is juist de bedoeling van een stage om de student de kans te bieden zich te ontplooien en te ontwikkelen. Het op voorhand uitsluiten van een kans op het succesvol afronden van de stage is daarmee in strijd. Het staat niet vast of reclamante de stage uiteindelijk niet zou hebben behaald. Dit klemmt temeer gelet op de verklaringen van de stagebegeleider [redacted] die heeft aangegeven dat alleen nog de laatste puntjes op de i gezet zouden moeten worden. De beoordeling van de stage van reclamante dateert van 28 november 2016 en is hoogstwaarschijnlijk gekleurd door de hele gang van zaken. De objectiviteit van de beoordeling staat daarom niet vast. Ook is het gemiddelde cijfer van de beoordeling een 4,8. Niet gezegd kan worden dat reclamante in de resterende tijd van haar stage haar punt niet met 0,7 omhoog kon halen. Dat reclamante niet zou voldoen aan de vereiste competenties is ook volstrekt tegenstrijdig met haar eerdere beoordelingen. Tevens stelt reclamante dat de stagedocent is tekort geschoten in zijn taken. Hij had in moeten zien dat zij op een andere voet verder moesten gaan. Ten slotte berust de eindbeoordeling van de stage overeenkomstig de OER en artikel 5 van de praktijkleerovereenkomst bij de examencommissie. Niet is gebleken dat de examencommissie bij de beoordeling van de stage van reclamante is betrokken.

Verweer

In haar verweerschrift van 1 maart 2017 stelt verweerster zich primair op het standpunt dat de Geschillenadviescommissie onbevoegd is kennis te nemen van de bezwaren van reclamante, althans dat de Geschillenadviescommissie het College van Bestuur dienovereenkomstig dient te adviseren. Subsidiair is verweerster van mening dat de Geschillenadviescommissie het College van Bestuur dient te adviseren reclamante niet ontvankelijk te verklaren bij gebrek aan belang en meer subsidiair concludeert verweerster tot ongegrondverklaring van de bezwaren van reclamante. Verweerster acht geen termen aanwezig die tot gegrondverklaring van het bezwaar dienen te leiden.

Bevoegdheid

Verweerster is van mening dat de brief van 15 december 2016 niet is aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3 lid 1 Awb. Bovendien mist het betoog dat er sprake is van een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb iedere relevantie. Op grond van artikel 7.63a Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) is de Geschillenadviescommissie bevoegd om het college van bestuur te adviseren over bezwaren met betrekking tot andere beslissingen dan wel het ontbreken ervan op grond van de WHW en daarop gebaseerde regelingen dan die waar het College van Beroep voor de Examens (COBEX) bevoegd is. Verweerster stelt zich op het standpunt dat de brief van 15 december 2016 geen beslissing inhoudt of in ieder geval geen beslissing vormt die is gebaseerd op de WHW. De Geschillenadviescommissie is derhalve ook onbevoegd kennis te nemen van de bezwaren van reclamante. Met artikel 14.4 van de praktijkleerovereenkomst kan niet bedoeld zijn dat de Geschillenadviescommissie vrijwillig bevoegd wordt verklaard om kennis te nemen van alle geschillen voortvloeiend uit de praktijkleerovereenkomst. Temeer nu beëindiging van de overeenkomst in een later artikel geregeld is dan de geschilbehandeling. Uit artikel 17 volgt dat de Nederlandse rechter bevoegd is om kennis te nemen van geschillen voortvloeiend uit de overeenkomst. Indien de Geschillenadviescommissie van mening is dat de stagedocent een beslissing heeft genomen over de beëindiging van de stage, is dit nog steeds geen beslissing waarvoor een grondslag in de WHW te vinden is.

Ontvankelijkheid

Reclamante heeft bij brief van 18 november 2016 verzocht om een nieuwe stage en daarbij reeds afstand gedaan van de mogelijkheid om haar stage voort te zetten bij het stagebedrijf. Per 1 februari 2017 is reclamante gestart met een nieuwe stage. Reclamante heeft dan ook geen enkel belang meer bij een beslissing op bezwaar en dient niet ontvankelijk te worden verklaard.

Beëindiging op redelijke gronden

Verweerster stelt zich op het standpunt dat de stage op rechtmatige wijze is beëindigd en dat daarbij een zorgvuldige procedure is gevolgd. Reclamante heeft bij wijze van uitzondering een verlenging van haar stage gekregen omdat er onvoldoende ontwikkeling bij reclamante werd waargenomen. In de verlenging moest een substantiële verbetering plaatsvinden. In de eerste zeven weken is deze verbetering geenszins waargenomen door de begeleiders bij het stagebedrijf. Verweerster is van mening dat de beoordeling van een tweedejaarsstage irrelevant is voor de thans voorliggende zaak. Ook de beoordelingen van de beroepsproducten kunnen op geen enkele wijze een rol spelen bij de beantwoording van de vraag of er voldoende voortgang in de stage wordt aangetoond door reclamante. Zij is er niet in geslaagd om in de nominale duur aan te tonen dat zij over de competenties beschikt om de stage met een voldoende af te ronden. Vervolgens is in de eerste weken van de verlenging geen wezenlijke verbetering en ontwikkeling aanwezig geacht. Ook het ontbreken van een professionele houding van reclamante, namelijk het gebrek aan reflectie en constructief werken aan verbetering, hetgeen ook door de docent is waargenomen, kan de beëindiging van de stage dragen. Verweerster is van mening dat de beëindiging in lijn is met artikel 15 lid 2

sub a van de praktijkleervereenkomst. Reclamante heeft zich, ondanks meerdere aanwijzingen daartoe te hebben gekregen, onvoldoende ontwikkeld. Onder die omstandigheden kan niet van de stageverlener verwacht worden dat zij haar medewerking aan de stage blijft verlenen waaraan ieder perspectief tot een succesvol einde ontbreekt. Om deze reden is het dan ook rechtmatig te achten dat de stagedocent tegen het beëindigen van de stage geen verweer heeft gevoerd. Tevens is de beëindiging volgens verweerster gerechtvaardigd op grond van de redelijkheid en billijkheid.

Behandeling ter zitting

Ter zitting is het volgende komen vast te staan.

Volgens reclamante is de Geschillenadviescommissie bevoegd op grond van artikel 14 van de praktijkleervereenkomst en subsidiair op grond van artikel 7.63a WHW. De beslissing tot het beëindigen van de stage houdt direct verband met het recht van reclamante op het afleggen van tentamens als bedoeld in artikel 7.34 sub a WHW. Ook stelt reclamante de begeleiding van de stagedocent ter discussie en het recht op studiebegeleiding is neergelegd in artikel 7.34 sub e WHW. Voorts stelt reclamante zich op het standpunt dat het feit dat zij afstand heeft gedaan van de mogelijkheid haar stage voort te zetten bij het stagebedrijf en dat zij een nieuwe stageplaats heeft gevonden niet betekent dat zij geen belang meer heeft bij een beslissing. Als namelijk blijkt dat de stage op onterechte gronden is beëindigd, leidt dit tot aansprakelijkheid van Avans. Reclamante betwist dat zij na de verlenging van de stage onvoldoende ontwikkeling heeft laten zien en mocht hier al sprake van zijn dan is dit op grond van artikel 15 lid 2 sub a geen reden voor beëindiging van de overeenkomst. Het is aan verweerster om aan te tonen dat reclamante zich onvoldoende heeft ingespannen om de vereiste voortgang te boeken en dat heeft zij niet gedaan. Het enige bewijs dat hiervoor wordt aangeleverd zijn achteraf opgemaakte evaluatieverslagen. Deze kunnen niet als objectief worden aangemerkt. Ook wordt niet aangetoond dat de stageverlenende instantie voldoende inspanningen heeft verricht, zodat reclamante de vereiste ontwikkelingen wel kan doormaken.

Verweerster blijft bij haar standpunt dat de Geschillenadviescommissie niet bevoegd is op grond van artikel 7.63a WHW. De beslissing om de stage te beëindigen vloeit niet voort uit een regeling die is gebaseerd op de WHW. De stageovereenkomst is een privaatrechtelijke overeenkomst, waarin de rechten en plichten van de stagiaire en het stagebedrijf worden vastgelegd. Er staat nergens in de WHW dat er een stageovereenkomst moet zijn. Voorts geeft verweerster aan dat er al vanaf het begin zorgen waren over de ontwikkeling van reclamante. Samen met reclamante is besloten om de stage te verlengen. Er was destijds sprake van persoonlijke omstandigheden. Reclamante had hiervoor hulp gezocht en de verwachting was dat reclamante zich verder zou kunnen ontwikkelen. Aangezien de stage reeds verlengd was, is het dan wel belangrijk dat de gewenste ontwikkeling al snel zichtbaar wordt. Ondanks de inspanningen van het stagebedrijf bleef deze ontwikkeling uit. Van het stagebedrijf kan dan niet verwacht worden dat zij de medewerking aan de stage blijven verlenen. Normaal zijn er gedurende een stage vier contactmomenten met de stagedocent en met reclamante zijn er negen gesprekken geweest. Daarnaast is er nog regelmatig telefonisch contact geweest. Er is wel een belangenafweging gemaakt. Daarbij is meegewogen dat de stage al een keer verlengd was en dat reclamante nog op 9 van de 14 competenties een onvoldoende scoorde. Het is dan ook niet in het belang van reclamante om door te gaan, want dan zou zij nog meer studievertraging oplopen. Gelet op de vele contactmomenten en de beoordeling van het stagebedrijf en de stagedocent is de beslissing om de stage te beëindigen in alle redelijkheid genomen.

Beoordeling

Bevoegdheid

Op grond van artikel 7.63a lid 2 WHW brengt de Geschillenadviescommissie aan het instellingsbestuur advies uit over bezwaren met betrekking tot andere beslissingen dan wel het ontbreken ervan op grond van de WHW en daarop gebaseerde regelingen dan die bedoeld in artikel 7.61 (bevoegdheid COBEX). De Geschillenadviescommissie ziet zich voor de vraag gesteld of het onderhavige geschil daaronder valt. In artikel 4 van de praktijkleerovereenkomst staat opgenomen dat de stage onderdeel is van het opleidingsprogramma en dat een omschrijving van de doelstelling staat opgenomen in de Onderwijs- en Examenregeling (OER). Het lopen van een stage en daarmee het vaststellen van een praktijkleerovereenkomst vindt dus mede zijn grondslag in de OER. Nu de OER een op de WHW gebaseerde regeling betreft en het COBEX op grond van artikel 7.61 WHW niet bevoegd is op het bezwaar van reclamante te beslissen, acht de Geschillenadviescommissie zich reeds hierom bevoegd om advies uit te brengen aan het instellingsbestuur over de bezwaren van reclamante. Bovendien staat in artikel 14 lid 4 van de praktijkleerovereenkomst dat de procedures voor geschillenbehandeling van toepassing zijn zoals deze zijn vastgesteld door de Raad van Bestuur van Avans Hogeschool. Ook op grond hiervan leidt de Geschillenadviescommissie haar bevoegdheid af.

Ontvankelijkheid

De omstandigheid dat reclamante de beëindigende stage niet wil voortzetten en reeds een nieuw stageadres heeft gevonden, betekent naar het oordeel van de Geschillenadviescommissie niet dat zij geen rechtens te beschermen belang meer heeft bij een beslissing op haar bezwaren. Mocht komen vast te staan dat de stage van reclamante op ontvankelijke gronden is beëindigd dan zou een eventuele studievertraging en daardoor financiële schade het gevolg kunnen zijn.

inhoudelijke beoordeling

Door reclamante is aangevoerd dat de beëindiging van de stage onrechtmatig heeft plaatsgevonden, nu het ontbreken van perspectief of uitblijven van verandering geen reden is om op grond van artikel 15 lid 2 de overeenkomst eenzijdig te beëindigen. In artikel 15 lid 2 is bepaald dat de stageverlener is gerechtigd, gehoord de praktijkbegeleider en de betrokken stagiair, de overeenkomst terstond te beëindigen indien de stagiair naar het oordeel van de stageverlener herhaaldelijk en ondanks waarschuwing de voorschriften of aanwijzingen van de praktijkbegeleider niet opvolgt en/of zich anderszins zodanig gedraagt dat van de stageverlener redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij zijn medewerking aan de stage blijft verlenen of indien de stagiair zijn geheimhoudingsverplichting ex artikel 12 jegens de stageverlener niet nakomt. Van een dergelijke beslissing geeft de stageverlener door tussenkomst van de praktijkbegeleider onverwijld kennis aan de praktijkdocent.

De Geschillenadviescommissie is met verweerster van oordeel dat van een stageverlener mag worden verwacht dat zij de nodige inspanningen verricht ten behoeve van de begeleiding van een stagiair, maar dat deze inspanning niet oneindig is. Het is aan de stagiaires om te laten zien dat zij over de competenties beschikken om een stage met een goed resultaat af te ronden en dat zij zich gedurende de stage ontwikkelen. Het gedrag van de stagiaire is hierbij een relevante factor. Elementen als inzet, motivatie, inspanning, emotie, empathie, kritische reflectie etc. zijn hierbij relevante kenmerken, die bepalend zijn voor het optreden c.q. de gedraging van de stagiaire. Indien een stagiaire geen ontwikkeling laat zien, na hierop meerdere malen te zijn gewezen, waardoor een verdere voortzetting van de stage om die reden niet meer opportuun is, kan dit naar het oordeel van de Geschillenadviescommissie worden gezien als een gedraging van de stagiaire die maakt dat van de stageverlener redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij zijn medewerking aan de stage blijft verlenen.

Voorts is door reclamante aangevoerd dat niet is gebleken dat reclamante zich onvoldoende heeft ingespannen om de vereiste voortgang te boeken en dat de stage geen enkel perspectief meer had.

De Geschillenadviescommissie is van oordeel dat uit de voorgelegde stukken en uit het besprokene ter zitting is gebleken dat er bij reclamante geen progressie te bespeuren was tijdens haar verlengde stageperiode. Er heeft hierover een groot aantal gesprekken plaatsgevonden. Uiteindelijk heeft de stageverlener het initiatief genomen om de - overigens reeds verlengde - stage te beëindigen. Een dergelijk besluit is in het licht van de genoemde omstandigheden niet onredelijk te noemen. De door reclamante genoemde argumenten - zoals de korte termijn van de stage-verlenging en het relatief beperkte verschil tussen het behaalde cijfer (4,7) en het benodigde cijfer (5,5) - doen hieraan niet af. Bovendien mag worden verwacht dat er na zeven stageweken (bij een verlengde stage) daadwerkelijk sprake is van een positieve ontwikkeling.

Voorts is niet gebleken dat er sprake zou zijn van een onzorgvuldige afhandeling. Op meerdere momenten zijn er gesprekken met reclamante gevoerd. Evenwel zonder dat dit heeft geleid tot progressie. Er blijkt zelfs een interne coach te zijn ingeschakeld. Dit heeft echter ook niet tot een zichtbaar resultaat geleid. Een gebrek aan zelfreflectie - waarover meermalen is gesproken - is wellicht één van de redenen waarom de stage niet is gelukt. De adviesbeoordeling van eind november van het stagebedrijf maakt duidelijk dat voortzetting van de stage niet in de rede ligt. Het is mede in het belang van reclamante zelf geweest om dat duidelijk naar voren te brengen. De Geschillenadviescommissie is niet gebleken dat deze beoordeling niet als objectief kan worden aangemerkt. Het is nu juist logisch dat als wordt besloten een stage te beëindigen, de eindbeoordeling ook geen voldoende laat zien. Dat de beoordeling pas na de beëindiging is opgesteld, maakt dit niet anders.

Het stagebedrijf heeft als taak de stagiaire te begeleiden. Uit de stukken blijkt niet dat dit in onvoldoende mate zou zijn gebeurd. Als begeleider kan het stagebedrijf zelf heel goed beoordelen of de stage dan wel de stagiaire voldoet aan de verwachtingen. Wanneer een stage wordt verlengd geldt dit des te meer. Het stagebedrijf zal er dan "nog meer bovenop zitten". Het initiatief om de stage te beëindigen zal niet zonder grondslag genomen zijn. Van het tegendeel is in elk geval niet gebleken. In de brief van 15 december 2016 wordt e.e.a. nog eens uitvoerig toegelicht.

Alles in overweging nemend concludeert de Geschillenadviescommissie dat de beslissing om de stage te beëindigen in alle redelijkheid is genomen. Deze overwegingen leiden ertoe dat de Geschillenadviescommissie reclamantes bezwaar ongegrond acht.

Advies

De Geschillenadviescommissie adviseert het College van Bestuur, gelet op voorgaande overwegingen, reclamante ontvankelijk te verklaren in het door haar ingediende bezwaar tegen de beslissing van 15 december 2016 om de stage van reclamante te beëindigen. Vervolgens adviseert de Geschillenadviescommissie het door reclamante ingediende bezwaar ongegrond te verklaren.

Dit advies is gegeven op 28 maart 2017 door mr. S.M.J.M. Beljaars, voorzitter, de heer mr. R.J.H.H. Warnaar, personeelslid, en de heer Akash Hanoeman, student-lid, in tegenwoordigheid van mr. K.M. Smits, griffier, en door de voorzitter, alsmede de griffier, ondertekend. _____

Bijlage VIII: Afwijzing aansprakelijkheid

ons kenmerk Uw brief d.d. 3/2/2017
datum 13-03-2017
onderwerp doorstroom master

Geachte mevrouw

Naar aanleiding van je brief aan de klachtenfunctionaris van Avans Hogeschool d.d. 3 februari 2017, informeer ik je als volgt.

De door jou geuite klacht is met name gericht tegen een vermeende onjuiste voorlichting op de website van Avans Hogeschool met betrekking tot de doorstroommogelijkheid naar het Masterprogramma . Je klacht is vervolgens ter verdere behandeling doorgestuurd naar het College van Bestuur van Avans en naar de directie van de

In dit kader heeft het College aan de Academiedirectie verzocht voor de verdere afhandeling zorg te dragen.

Omdat je al eerder een klacht tot de academiedirectie hebt gericht en je naar aanleiding daarvan een gesprek hebt gevoerd met de toenmalige adjunct-directeur , heb ik je brief aangemerkt als een aansprakelijkstelling en reageer ik - waar inhoudelijk al op de klacht was ingegaan in het gesprek met jou - nog slechts op dat aspect van je brief.

Allereerst betreur ik het, maar dat had je al laten weten in het persoonlijk onderhoud, dat mogelijk via een publicatie op de website van Avans Hogeschool de suggestie is, of kan zijn gewekt dat er (zonder meer) een doorstroom-mogelijkheid zou zijn naar de master . Dit is namelijk niet het geval en het is ook niet de bedoeling geweest om die indruk te wekken. Avans Hogeschool gaat als HBO-instelling niet over het toelatingsbeleid van andere hogere onderwijsinstellingen en universiteiten. Op de website van Avans is overigens een disclaimer opgenomen, op grond waarvan geen rechten kunnen worden ontleend aan de op de website gepubliceerde informatie.

Dit ontslaat ons uiteraard niet van de verantwoordelijkheid tot zo zorgvuldig mogelijke voorlichting over onze opleidingsprogramma's. Op grond van de WHW is Avans niet verplicht tot het verstrekken van informatie over doorstroomprogramma's. De opleiding - heeft ook geen afspraken met de over een eventueel doorstroomtraject

naar het master-programma aldaar, noch over eventuele vrijstellingen die in het kader van de doorstroming worden verleend. Gebruikelijk is dat in het kader van doorstroming van HBO naar WO een deel van de WO-Bachelor en minimaal een premaster traject gelopen dienen te worden alvorens toelating tot een WO-master kan plaatsvinden.

Het feit dat je - overigens zonder nadere onderbouwing - aangeeft je te hebben laten voorlichten door Avans Hogeschool is wat mij betreft dan ook een zodanig ruime bewering of omstandigheid, dat die niet maakt dat Avans aansprakelijk moet worden geacht voor op basis van die informatie beweerdelijk door jou geleden schade.

Kennelijk ben je er zonder verder eigen onderzoek - en zonder andere bronnen te raadplegen - vanuit gegaan dat de doorstroom mogelijkheid er was. Als je eerder hierover in gesprek was gegaan met een studentendecaan of een SLB-er, maar toch vooral (tijdig) informatie had ingewonnen bij de desbetreffende WO-instelling zelf, had je eerder over de juiste en volledige informatie kunnen beschikken.

Zoals je zelf al aangeeft in je brief besef je dat je als student een eigen onderzoeksplicht en een eigen verantwoordelijkheid hebt om een gewenste studie- en doorstroomroute bij een andere instelling goed uit te zoeken, in het kader van oriëntatie op een vervolgopleiding.

Avans Hogeschool wijst dan ook alle aansprakelijkheid af. Een HBO-Bacheloropleiding is - in tegenstelling tot de WO-Bachelor - een eigenstandige beroepsopleiding die opleidt voor het HBO-beroepenveld. Zoals hierboven gesteld is het dus niet vanzelfsprekend dat er afspraken zijn over de toelating tot, en de voorwaarden waaronder, doorstroming naar een WO-masterprogramma bij een WO-instelling kan plaatsvinden.

Wanneer een student na het behalen van zijn/haar HBO-Bachelor getuigschrift wil doorstromen naar een WO-master, is het per definitie aan de desbetreffende WO-instelling om te bepalen onder welke voorwaarden inschrijving c.q. doorstroming mogelijk is en welke vrijstellingen er te behalen zijn. Dit impliceert dus ook dat een HBO-student t.b.v. deze doorstroming een eigen oriëntatie- en onderzoeksplicht heeft.

Uit je studievoortgangsoverzicht blijkt overigens dat je de HBO-Bacheloropleiding nog niet hebt afgerond. Dit geeft je de mogelijkheid om op grond van artikel 7.45 a, zesde lid WHW een tweede opleiding te starten aan het WO tegen betaling van het wettelijk collegegeld. Echter na afloop van het studiejaar waarin het HBO-getuigschrift is behaald, ga je voor de Bachelorfase bij het WO het (hogere) instellingscollegegeld betalen. Voor het WO-masterprogramma ben je het wettelijk collegegeld verschuldigd.

Aan het vorenstaande doet overigens niet af dat ik, zoals eerder al aan jou aangegeven, de ontstane situatie betreur en dat ik me ook bewust ben van het aandeel dat Avans had in het konne doen ontstaan van die situatie. De tekst op de website is inmiddels zo aangepast dat die minder ruimte laat voor de interpretatie die jij hebt gevolgd.

Met vriendelijke groet,

Directeur

Bijlage IX: Uitspraken COBEX gegrond

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens

Avans Hogeschool

in het geschil tussen: **X en Y.**

nader toe noemen: appellanten,

en

De Examencommissie verbonden aan de Academie voor Bouw en Infra,

Avans Hogeschool te 's-Hertogenbosch,

nader te noemen: verweerster.

1. Ontstaan en loop van het geschil

Appellanten volgen een studie aan bovenvermelde academie op de locatie in Tilburg en zij hebben op 19 januari 2016 het tentamen Binnenmilieu gemaakt. Aangezien er een opvallend verschil was in de behaalde resultaten tussen de tentamens die in Tilburg gemaakt zijn en de tentamens die in 's-Hertogenbosch gemaakt zijn, heeft verweerster aanleiding gezien om het tentamen nader te onderzoeken. In Tilburg was het gemiddelde tentamencijfer een 5,7 en in 's-Hertogenbosch een 8,2. Uit onderzoek is voorts gebleken dat ook in de tijd die studenten nodig hadden voor het maken van het tentamen significante verschillen zaten tussen locatie Tilburg en locatie 's-Hertogenbosch. Ook bleek dat er in de resultaten van het tentamen het jaar ervoor geen significante verschillen waren tussen Tilburg en 's-Hertogenbosch. Verweerster nam aanvankelijk aan dat er sprake was van fraude in 's-Hertogenbosch en heeft de Bossche studenten daarom in de gelegenheid gesteld gehoord te worden. Omdat werd aangenomen dat het om fraude ging die niet in Tilburg speelde, zijn de resultaten van de Tilburgse studenten wel gepubliceerd. Uit het hoorgesprek op 10 maart 2016 met de Bossche studenten werd duidelijk dat er geen sprake was van frauduleus handelen van de studenten, maar dat er ernstige tekortkomingen zijn geconstateerd die de uitkomsten van het tentamen onbetrouwbaar maken. Uit een vergelijking van de toetsvragen bleek dat 20 van de 25 vragen identiek zijn aan die van een voorgaand tentamen. Ook bleek dat studenten tijdens de inzage aantekeningen mogen maken en aantekeningen bij het tentamen mogen gebruiken. Een gastdocent heeft de inzage van de vorige toets in 's-Hertogenbosch verzorgd en daarbij vermoedelijk de tentamenvragen beschikbaar gesteld. Een nieuwe docent fungeerde als tweede controleur van het tentamen en kon niet weten dat 80% van de vragen al in het vorige tentamen zaten. Om deze reden heeft verweerster besloten het tentamen krachtens artikel 5.6.1 van de Onderwijs- en Examenregeling (OER) ongeldig te verklaren voor zowel in 's-Hertogenbosch als in Tilburg.

Op 16 maart 2016 wordt aan de studenten medegedeeld dat het tentamen Binnenmilieu helaas ongeldig is verklaard, omdat de toets na onderzoek van onvoldoende kwaliteit bleek om het gewenste eindniveau vast te stellen. De resultaten van de afgenomen toets zijn daarom ongeldig. Alle studenten worden in staat gesteld nog dit studiejaar van twee toetsgelegenheden gebruik te kunnen maken. Er wordt een nieuwe eerste toetsgelegenheid geboden op 29 maart 2016, maar op basis van een aantal reacties dat de voorbereidingstermijn dan erg kort is, is het tentamen verplaatst naar 11 april 2016. In verband met stage en een assessment is het geplande tentamentijdstip tevens verplaatst naar het eind van de dag.

Bij brieven van 4 april 2016 hebben appellanten een soortgelijk beroep tegen deze beslissing van verweerster ingesteld bij het College van Beroep voor de Examen (verder te noemen: het College). Appellanten hebben aangevoerd dat uit het onderzoek van verweerster is gebleken dat de studenten van de locatie Tilburg een normale score hebben behaald bij het tentamen Binnenmilieu vergeleken met afgelopen jaar. Ook is gebleken dat de studenten van de locatie 's-Hertogenbosch gebruik hebben gemaakt van het tentamen van vorig jaar. Hierdoor worden de studenten uit Tilburg extra benadeeld, aangezien alleen de scores in 's-Hertogenbosch hoger waren. Ook worden deze studenten benadeeld door een fout die bij de docent ligt. Appellanten zijn uitgegaan van de cijfers die in Tilburg op blackboard zijn gepubliceerd en zijn niet uitgegaan van een eventueel hertentamen. Het besluit van verweerster van 16 maart 2016 kwam voor appellanten dan ook zeer onverwacht. Ondanks dat het hertentamen is verplaatst van 29 maart naar 11 april 2016 is de voorbereidingstijd erg kort gezien de andere tentamens die eveneens in deze periode plaatsvonden. In de OER en in de regeling betreffende tentamens staan geen eisen aan de vragen in het tentamen opgenomen en staat ook niet beschreven hoeveel procent van een tentamen uit vragen van een voorgaand tentamen mag bestaan.

Het beroep is behandeld ter zitting van 18 mei 2016, alwaar verschenen zijn de voorzitter en secretaris van verweerster. Appellanten bleken om verschillende redenen verhinderd om bij de zitting aanwezig te zijn.

Verweerster heeft ter zitting een algemeen overzicht overgelegd van de resultaten van zowel de Bossche als de Tilburgse studenten van het tentamen Binnenmilieu in januari 2015, op 19 januari 2016 en op 11 april 2016. Bij het nieuwe tentamen op 11 april 2016 zijn de resultaten tussen de twee locaties weer vergelijkbaar en ook vergelijkbaar met de resultaten van de Tilburgse studenten op 19 januari 2016. In Tilburg was het gemiddelde cijfer een 5,5 en in 's-Hertogenbosch een 5,4.

2. De beoordeling

Het College stelt voorop dat verweerster goede gronden had om de resultaten van het tentamen Binnenmilieu van de studenten in 's-Hertogenbosch ongeldig te verklaren. Uit nader onderzoek is immers gebleken dat 80% van de vragen overeenkwam met de vragen uit het tentamen van het jaar daarvoor en dat dit tentamen aan de Bossche studenten beschikbaar is gesteld. Dit is ook uit de cijfervergelijking af te leiden, aangezien de studenten uit 's-Hertogenbosch opvallend hoog hebben gepresteerd in vergelijking met het jaar daarvoor en in vergelijking met de Tilburgse studenten.

Desgevraagd heeft verweerster ter zitting aangegeven dat er geen aanwijzingen of vermoedens zijn dat ook de Tilburgse studenten de voorkennis uit het tentamen van vorig jaar hebben gehad. Ook de behaalde scores wijzen daar niet op. Verweerster heeft echter besloten het tentamen ook voor de Tilburgse studenten ongeldig te verklaren, aangezien er een onbetrouwbaar tentamen is afgenomen. Bovendien was er wel een kans dat de studenten in Tilburg ook aan de voorkennis hadden kunnen komen.

Niet in het geding is dat er in 's-Hertogenbosch een onbetrouwbaar tentamen is afgenomen, omdat de studenten reeds over 80% van de vragen beschikten. Het College constateert dat in de OER, op grond waarvan verweerster haar beslissing heeft genomen, niet staat vermeld dat een tentamen dat voor 80% uit oude tentamenvragen bestaat altijd ongeldig is.

Nu uit het onderzoek niet is gebleken dat de Tilburgse studenten over dezelfde voorkennis als de Bossche studenten beschikten en dit ook niet valt te concluderen uit de overgelegde cijfervergelijking, aangezien de Tilburgse studenten zelfs lager hebben gescoord dan het jaar daarvoor, is het College van oordeel dat verweerster onvoldoende argumenten heeft aangevoerd waarom de resultaten van het tentamen Binnenmilieu ook voor de studenten in Tilburg ongeldig zijn verklaard. Van enige verwijtbare handeling door Tilburgse studenten is niet gebleken. Dit zo zijnde dient het beroep van appellanten hierom al gegrond te worden verklaard en het bestreden besluit te worden vernietigd.

De overige door appellanten aangevoerde beroepsgronden, alsook de door verweerster daartegen ingebrachte verweren behoeven dan ook geen nadere bespreking meer.

3. De beslissing

Het College van Beroep voor de Examens,

verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;

verstaat dat verweerster zo spoedig mogelijk doch in ieder geval 6 weken na de datum van deze uitspraak een nieuw besluit zal nemen met inachtneming van het voren overwogene.

Aldus gegeven en uitgesproken op 18 april 2016 door mr. S.M.J.M. Beljaars, voorzitter, drs. P.L. Looijse en de heer B. van Dooren, leden, in tegenwoordigheid van mr. K.M. Smits, ambtelijk secretaris en op schrift gesteld op 30 mei 2016.

Mr. K.M. Smits,

secretaris

mr. S.M.J.M. Beljaars,

voorzitter

Tegen deze uitspraak kan appellant binnen een termijn van zes weken na de dag dat de uitspraak is verzonden in beroep gaan bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs door middel van het indienen van een beroepschrift gericht aan dit College, Postbus 636, 2501 CN in Den Haag tegen betaling van € 45,00, zijnde dit het griffierecht van die procedure.

Voor meer informatie over de inhoud van dit beroepschrift en de procedure bij dit College: zie www.cbho.nl

**UITSPRAAK van het COLLEGE van BEROEP voor de EXAMENS
AVANS HOGESCHOOL BREDA**

in de zaak van:

X

wonende te D

hierna te noemen: appellant

tegen:

de Examencommissie CE-SBRM Academie voor Marketing en Business Management (AMBM) Breda,
hierna te noemen: verweerster

1. De procesgang

Het verloop van de zaak blijkt eerst uit:

- het beroepschrift van 11 april 2016, met bijlagen;
- het verweerschrift van 31 mei 2016, met bijlagen.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op maandag 4 juli 2016. Appellant is bij deze behandeling in persoon verschenen. Verweerster is verschenen in de personen van mr. Z, secretaris en Y, voorzitter.

Partijen hebben hun standpunten nader toegelicht en vragen beantwoord.

2. Het beroep

Het beroep richt zich tegen de beslissing van verweerster van 26 april 2016, waarin een verzoek tot goedkeuring voor het volgen van een tweede minor wordt afgewezen op grond van bijlage 5 ad.1 van de Onderwijs- en Examenregeling 2015 – 2016 (OER).

Appellant studeert Commerciële Economie (CE) volgens het turbotraject en volgt op dit moment een minor in Bali aan de Udayana University, als 'freemover' (appellant is volledig verantwoordelijk voor communicatie, voortgang, financiën etc van zijn minor). Appellant verzoekt om de doorstroomminor aan de universiteit van Tilburg te mogen volgen, teneinde na zijn studie, de door de Academie aangeboden master te kunnen halen in een periode van één jaar tijd. Dit betekent dat hij van het turbotraject (3,5 jaar) gaat overstappen naar het reguliere traject, zodat hij in de reguliere 4 jaar kan afstuderen.

Appellant is het niet eens met verweerster dat er in zijn specifieke geval geen uitzondering gemaakt kan worden op de OER. Hij geeft daarvoor de volgende argumenten:

- als 'freemover' betaalt hij de huidige minor helemaal zelf, zodat er voor Avans geen financiële gevolgen zijn. Bovendien onderscheidt hij zich daarmee van andere studenten CE, hetgeen hij belangrijk vindt en voor zijn cv;
- de OER belemmert enerzijds een gemotiveerde student om zich verder te ontwikkelen, terwijl anderzijds een student die zijn minor niet haalt een tweede / herkansingsminor kan halen. Dat kan toch niet de bedoeling van Avans zijn;
- door het volgen van het turbotraject loopt appellant een half jaar voor op studenten uit het reguliere traject, zodat er voor Avans geen nadelige gevolgen van welke aard dan ook zijn;
- appellant heeft geen onvoldoendes, zijn gewogen gemiddelde is op dit moment 8,17;
- appellant is zeer gemotiveerd om alles uit zijn studie te halen en daardoor zichzelf optimaal te ontplooiën.

Appellant acht zich door de aangevochten beslissing van verweerster zeer in zijn belang geschaad, omdat deze tot gevolg heeft dat hij in september 2016, de door de Academie aangeboden master

in Tilburg niet kan volgen. Appellant verzoekt het College te beoordelen of verweerster, alle belangen wegende, in redelijkheid tot haar bestreden beslissing heeft kunnen komen.

3. Het verweer

Verweerster heeft op grond van bijlage 5 ad. 1 van de OER, het verzoek van appellant afgewezen. Volgens deze bepaling mogen studenten gedurende de opleiding slechts één minor volgen. Verweerster erkent echter dat deze bepaling erop lijkt te wijzen, dat deze slechts van toepassing is op minoren binnen Avans, hetgeen volgens verweerster niet de bedoeling is. Ondanks de foutieve vermelding in de OER vallen ook minoren buiten Avans onder de bepaling. Verweerster heeft de opleiding dan ook verzocht om deze bepaling in de OER 2016 – 2017 te corrigeren. De bedoeling wordt volgens verweerster echter duidelijk uit artikel 7.1 van de OER, waarin wordt bepaald dat de major bestaat uit 240 ECTS en de minor 30 ECTS. Studenten zijn hier ook op gewezen in de minorvoorlichting en het staat ook in het blokboek Minoren.

Verweerster geeft aan dat appellant erkent bekend te zijn met dit beleid, maar verzoekt daarvan af te wijken. Echter het argument van appellant dat de opleiding geen financiële nadelen ondervindt van het feit dat hij twee minoren volgt, omdat hij er één zelf heeft bekostigd gaat niet geheel op. De opleiding ontvangt immers van het Rijk gedurende de eerste vier jaar van inschrijving een bekostiging. Het feit dat appellant nu minstens een half jaar langer over zijn opleiding doet betekent voor Avans dat appellant door deze constructie wellicht een langstudeerder wordt. In de visie van de academiedirectie is het onwenselijk dat meerdere studenten deze weg zouden gaan bewandelen. De academiedirectie wil het huidige beleid daarom continueren.

Voor verweerster is overigens dit financiële argument niet relevant of doorslaggevend geweest in haar besluit tot afwijzing. Wel doorslaggevend is de uitspraak van het College van Den Bosch uit collegejaar 2009 – 2010 (2009-20, ColBE-230). In deze uitspraak is de afweging gemaakt dat de betreffende student - die verzocht om naast zijn vrije keuzeminor ook de doorstroomminor te mogen volgen - geen recht heeft op een tweede minor conform de OER. Sinds deze uitspraak heeft verweerster alle verzoeken om een tweede minor, nadat de eerste succesvol is afgerond, afgewezen. In het kader van rechtsgelijkheid is het verzoek van appellant derhalve afgewezen. Het feit dat appellant een zogenaamde 'freemover' was, was derhalve niet relevant of doorslaggevend in de besluitvorming.

Verweerster verzoekt het College om het beroep van appellant ongegrond te verklaren.

4. Behandeling ter zitting

Op basis van de processtukken, alsmede het ter zitting besprokene, is het volgende komen vast te staan.

Appellant studeert CE volgens het turbotraject, hetgeen betekent dat hij in 3.5 jaar in plaats van de reguliere 4 jaar kan afstuderen. Van de 240 ECTS die aangeboden worden door Avans Hogeschool gebruikt hij feitelijk 210 ECTS.

Appellant heeft een minor gevolgd aan Udayana University in Bali als zogenaamde 'freemover'. Dit betekent dat hij volledig verantwoordelijk was voor de communicatie, voortgang, financiën, etc. Echter Udayana University is een zogenaamde niet-partnerschool in het buitenland, waarvoor de regel geldt dat studenten zowel in Nederland als in het gastland collegegeld betalen (bijlage 5, ad D OER). Appellant heeft conform de OER beide collegegelden betaald.

Appellant legt uit waarom hij op dit moment kiest voor de doorstroomminor en niet in eerste instantie, toen hij nog alle vrijheid had om te kiezen. Indertijd was hij nog in een fase van nadenken over het te volgen pad in zijn carrière. Wilde hij wel of niet doorstuderen of misschien meteen de arbeidsmarkt op? Appellant heeft destijds de keuze gemaakt om nog een keer naar het buitenland te gaan en daar een minor te volgen (zijn stage heeft hij ook in het buitenland

afgerond) om zo weer te kunnen afwegen wat hij met zijn toekomst wil. Dat heeft geresulteerd in de keuze doorstuderen in Tilburg.

Appellant heeft nog geen uitslag van het resultaat van de minor, dat kan ongeveer twee maanden duren. Hij denkt echter wel dat hij voor de minor is geslaagd.

In het geval appellant gezakt zou zijn voor de minor, zou hij wel in aanmerking komen voor de doorstroomminor die Avans regulier aanbiedt (artikel 1.4 Algemene regels minoren, blokboek minoren 2015 – 2016).

Eén en ander betekent in de visie van appellant dat hij de 30 ECTS, die door Avans worden verzorgd om een minor te volgen nog kan gebruiken, nu hij 30 ECTS als 'freemover' zelf heeft betaald. Hij wil om die reden ook overstappen van het turbo- naar het reguliere traject om vervolgens in vier jaar af te studeren. Aangezien hij geen onvoldoendes heeft, geen achterstand en gemiddeld een 8 staat, mag de opleiding ervan uitgaan dat hij geen langstudeerder zal worden. De opleiding ontvangt van het Rijk gedurende de eerste vier jaar van inschrijving een bekostiging, zodat er voor Avans geen financiële en / of andere negatieve gevolgen zijn.

Verweerster is het niet met appellant eens. Ondanks de foutieve vermelding in de OER, waar in bijlage 5, ad 1 wordt aangegeven dat deze bepaling slechts van toepassing is op minoren binnen Avans, mag het duidelijk zijn dat dit niet de bedoeling was. Ook minoren buiten Avans vallen onder de bepaling. Verweerster heeft de opleiding dan ook verzocht om deze bepaling in de OER 2016 – 2017 te corrigeren. Het feit dat appellant een 'freemover' is, is voor verweerster niet relevant, aangezien het financiële deel voor verweerster niet doorslaggevend is. Wel doorslaggevend is de uitspraak van het College van Den Bosch uit collegejaar 2009 – 2010 (2009-20, ColBE-230). In deze uitspraak is de afweging gemaakt dat de betreffende student - die verzocht om naast zijn vrije keuzeminor ook de doorstroomminor te mogen volgen - geen recht heeft op een tweede minor conform de OER.

Verweerster geeft aan dat de Academiedirectie in deze zaak is geraadpleegd, en zij heeft laten weten vast te willen houden aan de lijn die eerdergenoemd College in 2009 heeft uitgezet. Voor de Academiedirectie is deze uitspraak vast beleid geworden en uitzonderingen worden sindsdien in het kader van de rechtsgelijkheid niet meer toegestaan. De Academiedirectie vreest dat het toestaan van meerdere minoren, langstudeerders tot gevolg zal hebben. Verweerster stelt dat appellant weliswaar goed is, zeer gemotiveerd en wellicht in vier jaar zal afstuderen, maar dat het maken van een uitzondering voor hem, de deur open zet voor minder getalenteerde studenten die wellicht wel langstudeerders zullen worden.

Appellant geeft aan niet te begrijpen waarom hij, een gemotiveerde student die een 8 gemiddeld staat, geen achterstand heeft, een minor zelf betaald heeft, door een simpele bepaling uit de OER wordt tegengehouden en kennelijk het slachtoffer is van toekomstige mogelijke langstudeerders.

Tijdens de behandeling wordt door het College gerefereerd aan een tweetal documenten van de Avans, met de titels "Ambitie 2020. Het verschil maken" en "Samen het maximale uit jezelf halen". Verweerster wordt gevraagd of haar bestreden besluit te rijmen valt met de ambitie en de visie van Avans Hogeschool zoals verwoord in genoemde documenten. Verweerster wenst echter geen standpunt dienaangaande in te nemen, zonder met de voltallige examencommissie vergaderd te hebben.

5. De beoordeling

Het College moet beoordelen of de afwijzing van het verzoek van appellant om de doorstroomminor te mogen volgen in strijd is met enig algemeen verbindend voorschrift, dan wel of verweerster bij het nemen van de beslissing van haar bevoegdheid kennelijk tot een ander doel gebruik heeft gemaakt dan tot de doeleinden waartoe die bevoegdheid is gegeven, dan wel of verweerster bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot de beslissing heeft kunnen komen, dan wel of de beslissing in strijd is met enig ander in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur.

Het College stelt vast, dat verweester erkent dat in bijlage 5 ad 1 van de Oer 2015 – 2016 een foutieve vermelding is opgenomen omtrent het volgen van twee minoren binnen Avans Hogeschool. Voor komend collegejaar heeft verweester een correctie van deze bepaling voorgesteld. Voor appellant echter geldt, dat de vigerende bijlage van de OER op hem van toepassing is. Dat de bedoeling volgens verweester duidelijk wordt uit artikel 7.1 van de OER, waarin wordt bepaald dat de major bestaat uit 210 ECTS en de minor 30 ECTS is in casu niet relevant, aangezien appellant als turbostudent slechts 180 ECTS gebruikt voor zijn major.

Het College is van oordeel dat de casus uit de uitspraak van het College van Den Bosch uit collegejaar 2009 – 2010 (2009-20, ColBE-230), die voor verweester doorslaggevend is geweest om het verzoek van appellant niet te honoreren, niet te vergelijken is met de onderhavige casus. In het geval van de uitspraak in Den Bosch handelde de zaak over een student die verzocht om naast zijn vrije keuzeminor ook de doorstroomminor te mogen volgen, beiden binnen Avans en door Avans betaald. Ook overigens was de situatie van de betreffende student anders dan appellant is casu. Dat verweester sinds deze uitspraak alle verzoeken om een tweede minor, nadat de eerste succesvol is afgerond, heeft afgewezen, is op zijn minst opvallend. Het kan niet zo zijn dat uitzonderingen categorisch worden afgewezen, omdat bij de directie van de Academie de vrees bestaat voor negatieve financiële en andere gevolgen van langstudeerders. De (letterlijke) tekst van de thans nog vigerende minorenregeling (bijlage 5 van de OER) biedt namelijk ruimte voor uitzonderingen. Uiteraard dient uitgangspunt te zijn dat gelijke gevallen, gelijk worden behandeld, doch bijzondere gevallen, zoals de onderhavige, verdienen maatwerk.

Het College deelt de opvatting van appellant, dat hij als gemotiveerde en talentvolle student die zich verder wil ontwikkelen, niet belemmerd mag worden door een te stringente uitleg van eerdergenoemde minorenregeling waarin geen uitzonderingen worden toegestaan. De volgende door appellant genoemde omstandigheden rechtvaardigen naar het oordeel van het College immers zonder meer een uitzondering op de regel:

- heeft als 'freemover' de huidige minor volledig zelf betaald, zodat er voor Avans geen financiële gevolgen zijn;
- wil zich onderscheiden van andere studenten CE om meer kans te hebben op de arbeidsmarkt;
- heeft door het volgen van het turbotraject een half jaar extra om in de reguliere 4 jaar af te studeren;
- heeft geen onvoldoendes, geen achterstand en staat een 8 gemiddeld.

Eén en ander sluit ook aan bij de ambitie en visie van Avans, zoals zo mooi verwoord in eerdergenoemde documenten. De Avans daagt studenten uit om het maximale uit zichzelf te halen, waarbij de focus ligt op de ontwikkeling van de student. Appellant gaat die uitdaging aan, en Avans dient hem - gelet op de bijzondere omstandigheden van het geval - daarin te faciliteren.

Concluderend stelt het College vast dat verweester bij haar besluitvorming en in de formulering van haar besluit weliswaar de formeel-objectieve aspecten heeft meegewogen, maar in onvoldoende mate de door appellant aangevoerde inhoudelijke argumenten in aanmerking heeft genomen, waardoor niet gesproken kan worden van een zuivere belangenafweging bij de beslissing geen goedkeuring te verlenen voor het volgen van een tweede minor.

Voorname feiten en omstandigheden in aanmerking nemende, kan het College niet anders dan concluderen dat verweester niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen en verklaart het beroep gegrond.

6. De beslissing

Het College van Beroep voor de Examens:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op tot het nemen van een nieuw besluit met inachtneming van het vorenoverwogene.

Deze beslissing is genomen op maandag 4 juli 2016, door mr. J.L.A.J. Peters, voorzitter en mr. A.J. van de Rakt, docent-lid en N.C.A. van Dam, student-lid, in tegenwoordigheid van de griffier, mr E.M.Th. Hülsenbeck en door de voorzitter, alsmede de griffier ondertekend.

mr. J.L.A.J. Peters
voorzitter

mr. E.M.Th. Hülsenbeck
griffier

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een termijn van zes weken na de dag dat de uitspraak is verzonden in beroep gaan bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs door middel van het indienen van een beroepschrift gericht aan dit College, Postbus 16137, 2500 BC in Den Haag. Het griffierecht van € 45,00 komt voor rekening van de partij die beroep instelt. Voor meer informatie over de inhoud van dit beroepschrift en de procedure bij dit College: zie www.cbho.nl.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens Avans Hogeschool

in het geschil tussen: **X**
wonende te Wernhout,
nader te noemen: appellante

en

**De examencommissie BKM-HRM van de Academie voor Algemeen en Financieel
Management van Avans Hogeschool** te 's-Hertogenbosch,
nader te noemen: verweerder.

1. Ontstaan en loop van het geschil

Appellante volgt de opleiding Bedrijfskunde MER aan bovengenoemde Academie. Als onderdeel van de minor MKB Advies heeft zij de toets 'Financiering' gemaakt. Op 14 januari 2016 is het cijfer voor deze toets op Blackboard gezet, een 5,1. Op 20 januari 2016 heeft appellante de inzagebijeenkomst van deze toets bijgewoond.

Op 26 april 2016 heeft appellante een verzoek tot herbeoordeling van de toets 'Financiering' ingediend bij verweerder. Op 28 april 2016 heeft verweerder appellante haar beslissing meegedeeld. In deze beslissing staat, onder andere, opgenomen:

“... ”

Regelgeving

Volgens artikel 5.11 van de Onderwijs- en Examenregeling 2015-2016 BKMER (OER) heb je per studiejaar twee kansen om een toets te halen.

Volgens art. 6.1 van de OER kun je bij de examencommissie een verzoek indienen voor een extra kans voor een toets.

*In dit artikel staat ook dat je **binnen zes weken** na de gedraging of het voorval je verzoek aan de examencommissie moet hebben gedaan.*

Overwegingen

Gezien het feit dat de beoordeling van de toets AFBE-V140-MKB-14 op 14-1-2016 is vastgesteld, is de termijn voor het indienen van een verzoek voor een herbeoordeling inmiddels vervallen. Er is ook geen sprake van bijzondere persoonlijke omstandigheden die verschoonbaarheid van deze termijnoverschrijding rechtvaardigen.

Besluit

Met inachtneming van het bovenstaande besluit de examencommissie je verzoek niet ontvankelijk te verklaren.

“... ”

Bij beroepschrift d.d. 22 mei 2016, door het College van Beroep voor de Examens (verder: het College) ontvangen, heeft appellante beroep aangetekend tegen de beslissing van verweerder d.d. 28 april 2016. In haar beroepschrift stelt appellante dat zij het verzoek tot herbeoordeling niet eerder kon indienen. Op 20 januari 2016 is zij naar de inzagebijeenkomst geweest. Tijdens deze inzage werd het antwoordmodel gegeven, maar haar eigen antwoorden waren niet aanwezig, waardoor zij niet kon zien welk antwoord zij bij welke vraag had ingevuld. Daarnaast was er geen rekenmachine aanwezig om de antwoorden door te rekenen. Zij is er toen vanuit gegaan dat de gegeven antwoorden op het antwoordmodel correct waren. Op een later moment is het tentamen op Blackboard gezet, als oefententamen. Toen zij het (proef)tentamen ging maken, bleek het antwoord van het antwoordmodel op vraag 3 fout te zijn. Na deze ontdekking kon zij pas een verzoek tot herbeoordeling doen, hetgeen zij toen ook gedaan heeft, zo stelt appellante.

Verweerder heeft in haar verweerschrift d.d. 31 mei 2016 gesteld dat de beoordeling van de toets op 14 januari 2016 is vastgesteld en dat het verzoek eerst op 26 april 2016 is ingediend. Hiermee

is de termijn, genoemd in artikel 6.1 van de OER overschreden. Reden waarom verweerster haar besluit d.d. 28 april 2016 handhaaft.

Het College heeft het beroep van appellant behandeld op de zitting van 13 juni 2016, alwaar appellante in persoon is verschenen, alsmede mevrouw mr. Y, lid van verweerster.

Ter zitting hebben partijen hun standpunten toegelicht. Appellante heeft aanvullend gesteld dat bij de inzagebijeenkomst de berekeningen niet bij de antwoorden waren overgelegd, waardoor het antwoord niet te herleiden was. Zij is er, door het tentamen nogmaals te maken, bij toeval achter gekomen dat de berekening bij het antwoord fout moest zijn, en dat daardoor het foute antwoord is opgenomen in het antwoordmodel. Zij weet zeker dat zij het goede antwoord heeft gegeven, zo stelt zij, hoewel zij dat niet kan verifiëren omdat de antwoorden van studenten op de multiple-choice vragen van dit tentamen, waaronder haar eigen antwoorden, na het tentamen nooit zijn gepubliceerd. Appellante stelt dat zij, toen zij de fout had ontdekt, herbeoordeling heeft aangevraagd. Zij heeft de herbeoordeling derhalve binnen de zes weken termijn ingediend.

Verweerster heeft ter zitting aanvullend gesteld dat zij de stellingen van appellante niet inhoudelijk heeft beoordeeld, aangezien zij daar niet aan toe is gekomen. Het verzoek van appellante is gestrand op het feit dat dit na zes weken na de bekendmaking van de beoordeling is ingediend en dat niet een niet verschoonbare overschrijding van de termijn is. Appellante had bovendien zelf haar antwoorden moeten opvragen als dit na de inzage voor haar onduidelijk was.

Van het verhandelde ter zitting is proces-verbaal opgemaakt.

2. De beoordeling

Gelet op de inhoud van de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting overweegt het College als volgt:

Ingevolge het bepaalde in artikel 7.61 lid 1 onder e van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (de WHW) kan een student bij het College beroep instellen tegen een beslissing van examencommissies en examinatoren. Bij de beoordeling van dit beroep dient het College een marginale toetsing te hanteren.

Dit houdt in dat het College moet beoordelen of de genomen beslissing in strijd is met enig algemeen verbindend voorschrift, dan wel of verweerster bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot de beslissing heeft kunnen komen, dan wel of de beslissing in strijd is met enig ander in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur.

Dienaangaande oordeelt het College als volgt.

Ter zitting is - bij gebrek aan weerspreking van de door appellante gestelde feiten - komen vast te staan dat appellante ten tijde van de inzage van de toets niet de beschikking had over haar eigen antwoorden bij deze toets, en evenmin over de berekeningen die aan de antwoorden van het antwoordmodel ten grondslag lagen. Het was voor appellante derhalve op dat moment niet mogelijk om de door haar gestelde fout in de berekening van antwoord 3 te ontdekken. Evenmin was het, door het ontbreken van haar eigen antwoorden, voor haar mogelijk om te onderzoeken welke vragen zij goed had beantwoord en welke fout. Ook later kon dat niet, nu de antwoorden van studenten op deze toets nooit zijn gepubliceerd.

De grondslag voor het verzoek van appellante tot een herbeoordeling is gelegen in een bij toeval ontdekte fout in de berekening van het antwoord op vraag 3. Deze fout heeft zij ontdekt toen zij het tentamen in april ging maken als oefening voor het tentamen, waarvoor zij opnieuw was ingeschreven. Zij was niet eerder op de hoogte van de fout en kon derhalve niet eerder om een herbeoordeling verzoeken. Verweerster stelt hier slechts tegenover dat de termijn ingevolge artikel 6.1 van de OER voor een verzoek tot herbeoordeling is ingegaan op het moment dat de beoordeling bekend werd, op 14 januari 2016 en dat appellante, mocht na de inzage iets niet duidelijk zijn geweest, zelf opheldering had kunnen vragen.

Dit verweer kan, zo oordeelt het College, verweerster niet baten. Analoog aan artikel 6.11 Algemene Wet Bestuursrecht (Awb) is het College van oordeel dat ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend verzoek in het kader van artikel 6.1 van de OER niet-ontvankelijkverklaring door de examencommissie op grond daarvan achterwege dient te blijven indien de termijnoverschrijding verschoonbaar is geweest.

Het verzoek zoals door appellante bij verweerster ingediend, valt niet onder de standaard verzoeken tot herbeoordeling. Het gaat in zo'n geval niet aan om eenvoudigweg te concluderen dat men niet toekomt aan een inhoudelijke beoordeling, omdat het verzoek strandt op het overschrijden van de termijn. Dit geldt te meer nu niet duidelijk was wanneer appellante kennis had genomen, dan wel kennis had kunnen nemen van de (gestelde) fout in het antwoord. Het had op de weg van verweerster gelegen om te onderzoeken of de overschrijding van de termijn in dit geval verschoonbaar was. Dan had ook onderzocht kunnen worden of appellante inderdaad eerder aan de bel had moeten trekken na de inzage. Ter zitting is duidelijk geworden dat verweerster dit onderzoek niet heeft uitgevoerd. De (standaard)overweging in de bestreden beslissing, dat er geen sprake was van bijzondere persoonlijke omstandigheden die leiden tot verschoonbaarheid van de termijnoverschrijding, is in elk geval onvoldoende, nu niet gebleken is dat appellante hierop bij verweerster een beroep heeft gedaan (zij heeft dat in ieder geval bij het College niet gedaan).

Appellante heeft in deze casus, naar het oordeel van het College, voldoende gesteld dat er gegronde redenen waren om eerstens te onderzoeken óf appellante al dan niet verschoonbaar in verzuim was bij het overschrijden van de termijn conform artikel 6.1 van de OER en, indien zou blijken van verschoonbaar verzuim, te onderzoeken of er sprake was van gegronde redenen voor een herbeoordeling. Het verweer en de motivering van de beslissing, die zich enkel richten op het overschrijden van de termijn worden als onvoldoende beoordeeld.

Gezien het bovenstaande is het College van oordeel dat de bestreden beslissing onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en onvoldoende is gemotiveerd.

Het College zal het beroep dan ook gegrond verklaren.

3. De beslissing

Het College van Beroep voor de Examens:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt de beslissing van verweerster d.d. 28 april 2016 en draagt verweerster op een nieuwe beslissing te nemen op het verzoek van appellante d.d. 26 april 2016 met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

Aldus gegeven en uitgesproken op 13 juni 2016 door mr. M. Rietveld, voorzitter, de heer drs. P.L. Looijse, docent-lid en de heer N. van Dam, student-lid, in tegenwoordigheid van mr. M.C. Bicknese-Vaal, secretaris, en op schrift gesteld op 21 juni 2016.

mr. M.C. Bicknese-Vaal,
secretaris

mr. M. Rietveld,
voorzitter

Tegen deze uitspraak kan appellant binnen een termijn van zes weken na de dag dat de uitspraak is verzonden in beroep gaan bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs door middel van het indienen van een beroepschrift gericht aan dit College, Postbus 16137, 2500 BC in Den Haag tegen betaling van € 45,00, zijnde dit het griffierecht van die procedure.

Voor meer informatie over de inhoud van dit beroepschrift en de procedure bij dit College: zie www.cbho.nl

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens

Avans Hogeschool

in het geschil tussen: **X, XX en XXX**

wonende te X, X en X,

nader te noemen: appellanten,

en

De Examencommissie verbonden aan de Academie voor HRM en Bedrijfskunde,

Avans Hogeschool te 's-Hertogenbosch,

nader te noemen: verweerster.

1. Ontstaan en loop van het geschil

Verweerster heeft van een docent de melding ontvangen dat er onregelmatigheden zijn geconstateerd in het Beroepsproduct H3 (MBBD H03 BPR) van appellanten en hun medestudent Y (hierna gezamenlijk: studenten). De docent heeft aangegeven dat de door studenten ingeleverde opdracht deels overeenkomt met een door een andere tutorgroep ingeleverde opdracht. Op 25 april 2016 zijn studenten hierover door verweerster gehoord. Tijdens de hoorzitting hebben studenten volgens verweerster verteld dat een onderdeel van het verslag een deels bewerkte tekst is die zij als voorbeeld van een andere tutorgroep hebben gekregen. Gezien het feit dat de docent geconstateerd heeft dat het door de studenten ingeleverde beroepsproduct gedeeltelijk dezelfde tekst bevat als het beroepsproduct van een andere tutorgroep en dit door studenten is bevestigd in het hoorgesprek, heeft verweerster vervolgens bij beslissing van 26 april 2016 bepaald dat er sprake is van fraude van de 5^e categorie (fraude bij opdrachten) in de zin van artikel 5.6 van de Onderwijs- en Examenregeling 2015-2016 Bedrijfskunde MER. Verweerster heeft daarop besloten dat het ingeleverde verslag voor het Beroepsproduct ongeldig wordt verklaard en niet zal worden beoordeeld door de docent noch van feedback zal worden voorzien. Verder heeft verweerster besloten dat studenten geen recht hebben om dit studiejaar nog gebruik te maken van een herkansing voor dit onderdeel.

Student Y (hierna: de medestudent) heeft zich bij deze beslissing neergelegd, maar appellanten hebben hiertegen bij separate geschriften tijdig beroep ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens (verder te noemen: het College). Appellanten hebben – kort gezegd - aangevoerd dat zij in groepsverband het Beroepsproduct H3 hebben gemaakt en dat zij de verschillende onderdelen hebben verdeeld. De medestudent heeft de financiële analyse gemaakt, het onderdeel waarop het plagiaat ziet. Hij heeft op de hoorzitting ook erkend dat hij de bewerkte tekst letterlijk heeft overgenomen van een andere tutorgroep. Appellanten geven aan dat zij niet wisten dat de medestudent over een voorbeeld van een andere groep beschikte en dus ook niet dat hij hiervan delen heeft overgenomen. Voor appellanten was het daarom onmogelijk de onregelmatigheden te herkennen en hierop bij te sturen. Appellanten vinden het onrechtvaardig dat zij dezelfde sanctie hebben gekregen als de fraudeur. Door de medestudent is immers aangegeven dat hij de schuldige is en dat appellanten niet betrokken waren bij het plegen van plagiaat. Volgens appellanten mag dan verwacht worden dat er maatwerk wordt geleverd bij het beslissen over de sanctie.

Appellant XXX heeft tevens als beroepsgrond aangevoerd dat er sprake is van vooringenomenheid bij verweerster, doordat eerst de andere tutorgroep is gehoord. Verweerster is hierdoor beïnvloed door het verhaal van die groep.

Verweerster heeft bij schrijven van 27 juni 2016 het College laten weten dat op 14 juni 2016 een schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden naar aanleiding van het door appellanten ingediende beroep inzake de oplegging van een strafmaatregel. Verweerster ziet naar aanleiding van dit gesprek geen redenen om haar beslissing te herzien. Verweerster heeft aangevoerd dat de grondslag voor de beslissing en de daarin opgenomen strafmaatregel is gelegen in het feit dat appellanten samen met de medestudent een verslag hebben ingeleverd dat voor een deel is overgenomen van een andere groep. Zowel uit de hoorzitting van de groep waartoe appellanten behoren als die van de groep waarvan het werk is overgenomen, is gebleken dat de medestudent op 1 april 2016 heeft gevraagd om toezending van het werk van de andere groep. De groep waartoe appellanten behoren hadden namelijk moeite met het onderdeel financiële/rekenkundige consequenties. Na overleg met de groep van appellanten is door de andere groep hun verslag gemaild aan appellant XXX. De verzendende groep heeft daarbij aangegeven dat dit alleen was bedoeld als voorbeeld en niet om over te nemen. Deze groep had hun beroepsproduct al ingeleverd bij de docent. Appellant XXX heeft het verslag vervolgens doorgemaild naar de medestudent. De groep waartoe appellanten behoren hebben de delen die ieder zou maken samengevoegd en op maandagochtend 4 april 2016 ingeleverd bij de docent. Gelet op het voorgaande leidt verweerster af dat er bekendheid was van het gebruik van werk van andere studenten. Tevens hadden de groepsleden bij het samenvoegen van ieders werk kunnen nagaan of er werk was overgenomen van het beroepsproduct dat door de andere groep als voorbeeld is gestuurd. Verweerster geeft aan dat het klopt dat de medestudent tijdens de hoorzitting heeft toegegeven dat hij het verslag heeft overgenomen in het onderdeel dat door hem zou worden vervaardigd. Hij is echter nooit als hoofdschuldige aangewezen. Verweerster is van mening dat de straf terecht is opgelegd, omdat er sprake is van het overnemen van werk op een wijze waarbij appellanten ook samen de mogelijkheid hebben gecreëerd dit te doen. Verder is er op geen enkele wijze controle uitgeoefend op plagiaat voordat het beroepsproduct is ingeleverd. Er zijn volgens verweerster geen gronden waarop er gedifferentieerd zou moeten worden in de op te leggen straf.

Op 4 juli 2016 zijn de beroepen gezamenlijk ter zitting behandeld, alwaar verschenen zijn appellanten en de voorzitter van verweerster.

Appellant XXX heeft ter zitting aangegeven dat het klopt dat hij het verslag via e-mail heeft ontvangen en heeft doorgestuurd naar de medestudent. Appellanten X en XX wisten hier niets van. In de e-mail stond volgens appellant dat het verslag niet overgenomen mocht worden en dat heeft hij ook tegen de medestudent gezegd. Appellant XXX heeft het stuk van de andere groep niet gelezen, zodat hij bij het controleren van het beroepsproduct niet heeft gezien dat de medestudent grote delen hieruit heeft overgenomen.

Appellanten X en XX hebben ter zitting nogmaals benadrukt dat zij niet wisten dat het verslag van de andere groep aan de medestudent is verstrekt, zodat zij ook niet op plagiaat konden controleren.

Verweerster heeft ter zitting aangevoerd dat appellanten onvoldoende hebben aangetoond dat het plagiaat zonder hun medeweten is uitgevoerd. Het gaat om een groepsproduct en daar zijn zij samen verantwoordelijk voor. Verweerster heeft bevestigd dat niet is gebleken dat het e-mailverkeer tussen appellant XXX en de medestudent ter zake, ook aan appellanten X en XX is verzonden.

2. De beoordeling

Het College overweegt dat ingevolge artikel 7.12b, tweede lid van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) de examencommissie, indien een student of extraneus fraudeert, de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar.

In onder andere haar uitspraak 2014/217 heeft het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (CBHO) overwogen dat het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid van de WHW dient te worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst. Aan zodanige maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

Dit houdt in dat het College moet beoordelen of het opleggen van de maatregel aan appellanten in strijd is met enig algemeen verbindend voorschrift, dan wel of de beslissing in strijd is met enig ander in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur, alsmede of voldoende feiten en omstandigheden zijn gebleken die de opgelegde maatregel kunnen dragen en tenslotte of de opgelegde maatregel evenredig genoemd kan worden.

Dienaangaande oordeelt het College als volgt.

Het College constateert allereerst dat tussen partijen niet in geschil is dat een onderdeel van het door appellanten ingeleverde Beroepsproduct overgenomen werk van een andere groep bevat en dat dit als fraude kan worden bestempeld. Tevens is niet in geschil dat dit onderdeel door de medestudent is gemaakt en dat hij ook heeft erkend dat hij werk van een andere groep heeft overgenomen.

Ten aanzien van de door appellant XX aangevoerde beroepsgrond dat er sprake is van vooringenomenheid doordat verweerster de andere groep als eerste heeft gehoord, oordeelt het College dat hier geen sprake van kan zijn, omdat ook appellant XX erkent dat de groep waartoe appellanten behoren een deel van het verslag van de andere groep heeft overgenomen.

Voorts beroepen de appellanten zich op het feit dat het onrechtvaardig is dat zij dezelfde sanctie hebben gekregen als de daadwerkelijke fraudeur.

Het College overweegt ten aanzien hiervan dat verweerster zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat wanneer het gaat om fraude middels plagiaat binnen een gezamenlijk gemaakte groepsopdracht, deze fraude alle groepsleden in beginsel kan worden toegerekend. Het ligt immers op de weg van groepsleden om het werk van hun medegroepsleden te controleren, zeker in het geval dat - zoals ook in deze zaak - de groepsleden de opdracht onderling verdelen. Wordt dit nagelaten dan komt dit in beginsel voor risico van de student (zie daarvoor ook de uitspraak van het CBHO van 14 juli 2014, 2014/110). Van dit uitgangspunt kan worden afgeweken in geval studenten op zijn minst aannemelijk maken dat hen in dit kader geen of een veel minder verwijt kan worden gemaakt.

Binnen het hiervoor geschetste kader staat naar het oordeel van het College in deze zaak in voldoende mate vast dat appellanten X en XX niet wisten dat hun groepsleden een verslag van een andere groep hebben ontvangen. De e-mail hierover is immers niet naar hen gestuurd; dit wordt ook door appellant XXX bevestigd en is door verweerster ter zitting niet betwist. Er is verder niet gebleken van een andere wijze van wetenschap van de ontvangst van het materiaal van de andere groep. Gelet hierop was het voor deze twee appellanten dus onmogelijk om bij het controleren van het beroepsproduct het plagiaat te herkennen nu zij niet over het werk van de andere groep beschikten. Voorts is niet gebleken dat de gehele groep studenten moeite had met de financiële analyse en daarom gezamenlijk om hulp hebben gevraagd; alle appellanten hebben ter zitting op dit punt immers verklaard dat zij de onderdelen hebben verdeeld en dat de medestudent de financiële analyse zou maken. Pas bij het opvragen van het werk van de andere groep bleek in enige mate (en alleen aan appellant XXX) dat de medestudent kennelijk hulp nodig had bij dit onderdeel.

Gelet op bovenstaande omstandigheden is het College van oordeel dat de opgelegde sanctie aan appellanten X en XX onevenredig is ten opzichte van de opgelegde sanctie aan de medestudent. Nu in de opgelegde sanctie aan de vier studenten geen enkel verschil is gemaakt in gradatie van schuld bij het plagiaat, terwijl tijdens de hoorzitting al duidelijk is geworden dat de medestudent degene is geweest die bewust grote delen tekst van een verslag van een andere groep heeft overgenomen, acht het College de sanctie aan appellanten X en XX disproportioneel en daarmee niet passend.

Wat betreft appellant XXX stelt het College vast dat hij wel de mogelijkheid heeft gehad om het verslag van de andere groep te lezen en daarom het plagiaat bij controle had kunnen en ook had moeten ontdekken. Het College is echter van oordeel dat deze nalatigheid een verwijt van een andere orde is dan het daadwerkelijk plegen van plagiaat zoals door de medestudent gepleegd. Gelet hierop acht het College ook de opgelegde sanctie aan appellant XXX onevenredig in vergelijking met opgelegde sanctie aan de medestudent.

Op deze grond dienen de beroepen van appellanten gegrond te worden verklaard en dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

3. De beslissing

Het College van Beroep voor de Examens,

verklaart de beroepen gegrond en vernietigt de bestreden beslissing van 26 april 2016 voor zover het appellanten betreft;

draagt verweerder op zo spoedig mogelijk doch in ieder geval 6 weken na de datum van verzending van deze uitspraak een nieuwe beslissing zal nemen met inachtneming van het hiervoor overwogene.

Aldus gegeven en uitgesproken op 4 juli 2016 door mr. M. Rietveld, voorzitter, mr. W.A.M. Waarma en de heer K.G.W. Veenstra, leden, in tegenwoordigheid van mr. K.M. Smits, ambtelijk secretaris en op schrift gesteld op 22 juli 2016

Mr. K.M. Smits,
secretaris

mr. M. Rietveld,
voorzitter

Tegen deze uitspraak kunnen appellanten binnen een termijn van zes weken na de dag dat de uitspraak is verzonden in beroep gaan bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs door middel van het indienen van een beroepschrift gericht aan dit College, Postbus 636, 2501 CN in Den Haag tegen betaling van € 45,00, zijnde dit het griffierecht van die procedure.

Voor meer informatie over de inhoud van dit beroepschrift en de procedure bij dit College: zie www.cbho.nl

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens Avans Hogeschool

in het geschil tussen: **XXX**,
wonende te XXX,
nader toe noemen: appellant,

en

De Examencommissie verbonden aan de Academie voor Algemeen en Financieel Management

Avans Hogeschool te 's-Hertogenbosch,
nader te noemen: verweerder.

1. Ontstaan en loop van het geschil

Appellant volgt de Bachelor Human Resource Management aan bovenvermelde academie en hij heeft in het kader van deze studie de schriftelijke meerkeuzetoets kritisch denken gemaakt. Toen de resultaten van deze toets door de kerndocent zijn aangeleverd bleek dat de wijze van beoordeling onjuist was. Er was beoordeeld met een voldaan (VLD) of een niet voldaan (NVD), terwijl het een numeriek resultaat (cijfer 1 tot 10) had moeten zijn. Nadat aan de kerndocent is verzocht tot een juiste beoordeling te komen, bleek dit niet mogelijk te zijn, omdat twee examinatoren de werken van een deel van de studenten niet hebben bewaard, waaronder het werk van appellant. Gelet hierop heeft verweerder voor deze groep studenten besloten om de resultaten inhoudende voldaan om te zetten in een numeriek resultaat van een 6 of deze studenten een extra gelegenheid te bieden deel te nemen aan de eerstvolgende toetsgelegenheid. Als de student kiest voor de laatste optie geldt conform artikel 5.11 van de Onderwijs- en Examenregeling (OER) het hoogste cijfer. Bij de studenten met een niet voldaan wordt het resultaat 5 ingevoerd. Deze beslissing is op 27 mei 2016 via Blackboard aan de betreffende studenten medegedeeld. Appellant heeft ervoor gekozen niet aan de volgende toetsgelegenheid deel te nemen.

Appellant heeft op 8 juni 2016 beroep tegen deze beslissing van verweerder ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens (verder te noemen: het College). Appellant heeft aangevoerd dat hij het niet eens is met de beslissing om de studenten die de toets hebben gehaald een 6 te geven. Ten eerste omdat de toets uit zes vragen bestond en de student vier vragen goed moest hebben om een voldaan te halen. Vier van de zes vragen staat gelijk aan 66%, dus een voldaan zou minstens een 6,6 moeten zijn. Ten tweede wordt op deze manier uitgegaan van het slechtste geval voor iedere student, terwijl de studenten zowel bij vier, vijf en zes vragen goed een voldaan hebben gehaald. Vijf vragen goed staat al gelijk aan een 8,3. Appellant vindt het niet juist dat de school een fout heeft gemaakt door de toets verkeerd te beoordelen en vervolgens de werken niet te bewaren en dat vervolgens iedere student die een voldoende heeft gehaald daar het slachtoffer van wordt. Appellant stelt voor iedere student die een voldoende heeft gehaald een 8 te geven in de plaats van een 6.

Bij beslissing van 10 juni 2016 heeft verweester het verzoek van appellant van 30 mei 2016 om in plaats van een 6 een 8 te krijgen voor de toets kritisch denken afgewezen. Hierbij wordt verwezen naar de eerdere beslissing van verweester van 27 mei 2016.

Verweester heeft bij schrijven van 20 juni 2016 het College laten weten dat op 17 juni 2016 een schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden naar aanleiding van het door appellant ingediende beroep inzake de afwijzing van het verzoek om voor de toets kritisch denken een 8 te krijgen in plaats van een 6. Verweester ziet naar aanleiding van dit gesprek geen redenen om haar beslissing te herzien. Verweester heeft aangevoerd dat het werk van appellant niet is bewaard, zodat een beoordeling met een numeriek resultaat niet kan plaatsvinden. Het gevolg zou zijn dat appellant de toets opnieuw zou moeten maken om tot een numeriek resultaat te komen. Verweester acht dit te verstrekkend en daarom is besloten het resultaat voldaan te converteren in een numeriek resultaat van een 6. Dit is gebaseerd op artikel 5.8.1 van de OER waarin wordt aangegeven dat het resultaat voldaan zich verhoudt met een numeriek resultaat van 6 tot en met 10. Er kan derhalve worden geconstateerd dat de studenten die de toets met voldaan hebben afgerond ten minste een 6 hebben gehaald. Er is niet gebleken van een hoger resultaat dan een 6, omdat de werken, waaronder dat van appellant, niet meer aanwezig zijn en niet meer kunnen worden geraadpleegd. Het bewijs dat door appellant wordt geleverd is door verweester niet in het oordeel betrokken, omdat dit geen inzicht geeft in de toets zoals deze door appellant is gemaakt. Het verzoek van appellant tot een numeriek resultaat van een 8 te komen kan daarom niet worden gehonoreerd. Ook de opvatting van appellant dat bij vier goede vragen het resultaat een (het College begrijpt) 6,6 zou moeten zijn, is niet juist. Studenten konden alleen een 6, een 8 en een 10 halen en deze resultaten zijn ook toegekend aan de studenten waarvan de werken niet verloren zijn gegaan en het resultaat op een juiste wijze is bepaald.

Ook appellant heeft bij e-mail van 17 juni 2016 het College schriftelijk laten weten dat er een schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden en dat hieruit geen schikking is voortgekomen. Volgens appellant heeft de docent, Esther Swinkels de werken meteen nadat een student klaar was nagekeken en verteld hoeveel vragen de student goed had. Ondanks dat appellant een 10 zou hebben gehaald, omdat hij alle vragen goed had, is hij bereid geweest een 8 te accepteren. Ook is hij bereid geweest het gemiddelde van alle voldoende van de studenten die wel op de juiste manier zijn beoordeeld, te accepteren. Appellant is van mening dat verweester niet bereid is geweest na te denken over een passende oplossing.

Op 4 juli 2016 is het beroep ter zitting behandeld, alwaar verschenen zijn appellant en de heer XXX voorzitter van verweester.

Verweester heeft desgevraagd ter zitting aangegeven dat het resultaat van de toets kritisch denken wordt gewogen met de resultaten van andere toetsen. Verweester heeft niet kunnen verduidelijken uit hoeveel cijfers het uiteindelijke resultaat bestaat. Ook heeft verweester niet aan kunnen geven hoe het beoordelingsmodel van de toets kritisch denken luidt. Verweester voert aan dat zij werden geconfronteerd met een situatie waarin zij kon beslissen dat iedereen de toets opnieuw moest maken of waarin zij met deze oplossing konden komen. Er zit geen onderbouwing achter de 6, behalve dat er aansluiting is gezocht bij de OER waarin staat dat een voldaan tenminste een 6 is.

2. De beoordeling

Het College stelt voorop dat binnen de Academie twee grote fouten zijn gemaakt door een verkeerde beoordeling voor de toets kritisch denken toe te passen en de werken van een deel van de studenten niet te bewaren, waardoor een juiste beoordeling achteraf niet meer mogelijk was. Verweester heeft deze fouten ook erkend. Gelet hierop is het College van oordeel dat verweester voor de ontstane situatie een redelijke en billijke oplossing moet bieden aan de aangedane studenten, waaronder appellant. Het College toetst de hierop ziende beslissing vervolgens marginaal. Het College ziet – mede gelet op artikel 6:10 lid 1 onder a Awb – voorts het beroep van appellant zowel gericht tegen de beslissing van 27 mei 2016 als die van 10 juni 2016, nu verweester bij die laatste beslissing haar eerdere beslissing met dezelfde motivering heeft herhaald. Het College heeft ook acht geslagen op de door appellant bij e-mail van 17 juni 2016 nog ingenomen standpunten, nu het College ter zitting hiervan een exemplaar heeft uitgereikt aan verweester en deze gelegenheid heeft gehad om hierop te reageren.

Appellant heeft bezwaar gemaakt tegen de beslissing die binnen het kader van de redelijke en billijke oplossing vervolgens door verweester is genomen. Hij heeft daarbij aangegeven waarom

hij dit geen redelijk beslissing vindt en hij heeft ook andere oplossingen aan verweerster voorgesteld. Dit voorstel is door verweerster afgewezen met verwijzing naar de eerdere beslissing. In die beslissing staat slechts opgenomen dat verweerster het te verstrekkend vindt om de studenten de toets opnieuw te laten maken en dat daarom besloten is de studenten de keuze te laten tussen een 6 bij een voldaan of deelname aan de eerstvolgende toetsgelegenheid. Op de door appellant aangevoerde grond dat een voldoende resultaat minstens geconverteerd zou moeten worden in een 6,6, heeft verweerster in het verweerschrift van 20 juni 2016 aangevoerd dat de studenten alleen een 6, een 8 en een 10 voor de toets konden halen. Om deze standpunten te kunnen toetsen heeft het College verweerster ter zitting vragen gesteld over het beoordelingsmodel van dit tentamen, waarop het in het verweerschrift neergelegde standpunt kennelijk is gebaseerd. De vertegenwoordiger van verweerster heeft deze vragen ter zitting echter niet kunnen beantwoorden, ook nadat verweerster de mogelijkheid is geboden telefonisch navraag te doen binnen de Academie. Door dit gebrek aan gegevens van de zijde van verweerster is het College niet in staat om te beoordelen of verweerster in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen en dient de beslissing alleen al op die grond te worden vernietigd. Het College heeft daarbij mede acht geslagen op de in artikel 7.63 WHW neergelegde verplichting van verweerster om het College van de gegevens te voorzien die hij nodig oordeelt. Ook heeft het College meegewogen dat verweerster ter zitting heeft aangegeven dat er geen nadere onderbouwing zit achter de beslissing om de resultaten inhoudende voldaan om te zetten in een numeriek resultaat van een 6 en deze beslissing derhalve subjectief is gekozen, alsmede het feit dat verweerster heeft aangegeven bereid te zijn na te denken over het voorstel van appellant om voor de aangedane studenten uit te gaan van een gemiddelde van alle voldoende van de toetsen die wel op de juiste manier zijn beoordeeld. Hieruit valt dus af te leiden dat er dus wel degelijk andere (meer) redelijke oplossingen mogelijk zouden kunnen zijn, waarvan onduidelijk is of verweerster deze voldoende heeft onderzocht.

Gelet op het voorgaande is het College van oordeel dat verweerster de beslissing om het resultaat voldaan van appellant voor de toets kritisch denken om te zetten in een numeriek resultaat van een 6 onvoldoende heeft gemotiveerd.

Zoals gezegd dient het beroep van appellant gegrond te worden verklaard en zullen de bestreden beslissingen te worden vernietigd.

3. De beslissing

Het College van Beroep voor de Examens,

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt de bestreden beslissingen van 27 mei 2016 en van 10 juni 2016;

draagt verweerster op zo spoedig mogelijk, doch in ieder geval 6 weken na de datum van deze uitspraak een nieuwe beslissing zal nemen met inachtneming van het voren overwogene.

Aldus gegeven en uitgesproken op 4 juli 2016 door mr. M. Rietveld, voorzitter, mr. W.A.M. Waama en de heer K.G.W. Veenstra, leden, in tegenwoordigheid van mr. K.M. Smits, ambtelijk secretaris en op schrift gesteld op 16 juli 2016.

Mr. K.M. Smits,

secretaris

mr. M. Rietveld,

voorzitter

Tegen deze uitspraak kan appellant binnen een termijn van zes weken na de dag dat de uitspraak is verzonden in beroep gaan bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs door middel van het indienen van een beroepschrift gericht aan dit College, Postbus 636, 2501 CN in Den Haag tegen betaling van € 45,00, zijnde dit het griffierecht van die procedure.

Voor meer informatie over de inhoud van dit beroepschrift en de procedure bij dit College: zie www.cbho.nl

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens

Avans Hogeschool

in het geschil tussen: **XXX**,

wonende te XXX,

nader toe noemen: appellante,

en

De Examencommissie van de Academie voor Marketing en Business Management

Avans Hogeschool te Breda,

nader te noemen: verweerster.

1. Ontstaan en loop van het geschil

Appellante is in september 2014 begonnen aan de opleiding Commerciële Economie bij bovengenoemde academie. In de Onderwijs- en Examenregeling (OER) van deze opleiding geldend voor het studiejaar 2015-2016 is, voor zover relevant, het volgende opgenomen over het studieadvies in de zin van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (Whw).

*"8.5.1 Als je je voor 1 februari hebt ingeschreven voor de opleiding
De examencommissie beslist dat je moet stoppen met je opleiding als je aan het einde van je eerste studiejaar te weinig studiepunten hebt behaald. We berekenen daarvoor hoeveel studiepunten er op 31 augustus in Osiris staan. Heb je minder dan 52 studiepunten behaald? Dan heb je er te weinig. [...]"*

*8.5.2 Als je de propedeuse niet behaalt in twee jaar
Je moet de propedeuse binnen twee jaar behalen. Als je je voor 1 februari hebt ingeschreven voor de opleiding, dan beslist de examencommissie uiterlijk 31 augustus van het tweede studiejaar of je moet stoppen met je opleiding.*

[...]

*8.5.4 Behaal je te weinig studiepunten door persoonlijke omstandigheden?
Als je te weinig studiepunten behaalt, kan dat komen door persoonlijke omstandigheden. De examencommissie kan beslissen dat zij twaalf maanden wacht met haar beslissing of je moet stoppen met de opleiding."*

De regeling in de OER van het studiejaar 2014-2015 was voor zover relevant inhoudelijk gelijk.

Op 30 augustus 2015 is door verweerster op advies van de studentendecaan aan appellante uitstel van het studieadvies verleend omdat er persoonlijke omstandigheden waren die van invloed waren op haar studieresultaten. Appellante had in het eerste jaar van inschrijving in de propedeuse 50 EC (European Credits, ook wel studiepunten genoemd) behaald. In die beslissing is opgenomen dat appellante op 31 augustus 2016 alle 60 EC van de propedeuse behaald dient te hebben.

Vanaf 2014 heeft het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (CBHO) in een aantal uitspraken – samengevat – beslist dat blijkens de tekst van artikel 7.8b van de Whw aan een student slechts één maal een studieadvies wordt uitgebracht, met daaraan verbonden een

afwijzing als niet aan de studievereisten is voldaan. Een OER die uitgaat van een studieadvies aan het einde van het eerste studiejaar en een studieadvies aan het einde van het tweede jaar werd door het CBHO onverbindend geacht wegens strijd met artikel 7.8b van de Whw (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 16 november 2015, CBHO 2015/003). Laatstelijk op 15 februari 2016 heeft het CBHO ook in een zaak van een appellant tegen Avans een dergelijke uitspraak gedaan (CBHO 2015/332.5).

Naar aanleiding van deze jurisprudentie heeft het instellingsbestuur van Avans een op 3 juni 2016 gedateerde brief verstuurd aan onder meer verweerster:

"[..]

Beslissing College van Bestuur:

Het College van Bestuur heeft besloten conform de jurisprudentie van het CBHO te handelen, hetgeen het volgende inhoudt:

- *Een student die aan het einde van het eerste studiejaar in de propedeuse niet aan de in de OER opgenomen norm van 52 studiepunten heeft voldaan, krijgt een bindend negatief studieadvies.*
- *Een student die aan het einde van het eerste studiejaar in de propedeuse aan de in de OER opgenomen norm heeft voldaan, krijgt een positief studieadvies.*
- *Een student die aan het einde van het eerste studiejaar in de propedeuse niet aan de in de OER opgenomen norm heeft voldaan en bij wie sprake is van bijzondere omstandigheden als in de OER vermeld, ontvangt een uitgesteld advies (hetgeen betekent dat hij aan het einde van het tweede inschrijvingsjaar pas het studieadvies krijgt, gebaseerd op de in de OER opgenomen norm).*

In vergelijking met de huidige situatie betekent dit dat het zgn. aangehouden (of voorwaardelijk) advies aan studenten die aan het einde van het eerste jaar tussen 52 en 60 studiepunten hebben behaald, vervalt. Deze studenten ontvangen een positief advies en krijgen geen advies meer aan het einde van het tweede inschrijvingsjaar. Dit heeft dus tevens als consequentie dat de eis dat de propedeuse in maximaal twee jaar moet zijn behaald, hiermee komt te vervallen.

Deze gewijzigde handelwijze is met onmiddellijke ingang van toepassing. Studenten die aan het einde van het afgelopen studiejaar 2014-2015 een aangehouden (of voorwaardelijk) advies hebben ontvangen, krijgen aan het einde van het huidige studiejaar 2015-2016 dus geen studieadvies meer.

Verdere stappen:

- [...]
 - *Examencommissies worden verzocht studenten die vorig studiejaar een aangehouden (of voorwaardelijk) advies hebben gehad te informeren. Ten behoeve van berichtgeving aan deze studenten, is bij deze notitie een tekst als handreiking opgenomen.*
 - [...]
 - *Het College van Bestuur laat nagaan of studenten die vorig jaar een aangehouden (of voorwaardelijk) advies hebben gehad, dit studiejaar wegens het niet behalen van de propedeuse de opleiding reeds tussentijds hebben beëindigd en zal een standpunt bepalen hoe met deze studenten om te gaan.*
- [...]"

Op 14 juni 2016 is door de studieadviseur verbonden aan onderhavige opleiding aan in ieder geval een zestal studenten, waaronder appellante, per e-mail bericht dat zij, zoals de examencommissie al aan hen heeft bevestigd, aan het einde van het studiejaar 2015-2016 in het bezit dienen te zijn van de 60 EC van de propedeuse. De regel dat hogescholen studenten na 2 jaar opleiding niet meer van de opleiding mogen sturen, geldt alleen voor studenten die na het eerste leerjaar een voorlopig positief advies hebben ontvangen, aldus de tekst van deze e-mail.

Bij beslissing van 12 juli 2016 heeft verweerster, na appellante daartoe te hebben gehoord, aan appellante per brief medegedeeld dat is besloten tot het uitbrengen van een negatief studieadvies met een Bindende Afwijzing. Verweerster heeft namelijk moeten constateren dat appellante niet de vereiste 60 EC van de propedeuse heeft gehaald zoals is opgenomen in de beslissing van 30 augustus 2015. Appellante heeft in totaal 59 EC behaald doordat zij het vak Hogeschooltaal 2 –

ondanks een viertal kansen - niet heeft gehaald. In het afgelopen studiejaar heeft appellante daarnaast 33 EC in de hoofdfase behaald. In de uitspraken van het CBHO is gesteld dat er slechts eenmalig een bindend studieadvies gegeven mag worden. Aangezien appellante in 2015 geen bindend studieadvies heeft gehad, kan zij geen aanspraak maken op het besluit van het College van Bestuur waarin wordt voortgeborduurd op de uitspraak van het CBHO dat de drempel nu op 52 EC in de plaats van 60 EC ligt. Appellante heeft in 2015 uitstel gekregen met daarin duidelijk de afspraak dat zij op 31 augustus 2016 alle 60 EC uit de propedeuse behaald dient te hebben, aldus de brief van verweerder.

Bij schrijven van 12 juli 2016 heeft appellante tegen deze beslissing beroep ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens (verder te noemen: het College). Appellante voert daarbij – zeer kort samengevat - onder meer aan dat zij ook in het afgelopen studiejaar 2015-2016 wel degelijk persoonlijke omstandigheden heeft ondervonden die haar studieresultaten negatief hebben beïnvloed. Appellante heeft in het tweede leerjaar niet alle punten behaald, omdat zij vooral de focus heeft gelegd op het halen van de propedeuse. Dit is ook de reden dat appellante een aantal keer niet heeft deelgenomen aan tentamens, terwijl zij daar wel voor ingeschreven stond. Appellante is van mening dat het besluit van verweerder meer is gebaseerd op het aantal behaalde punten in het tweede jaar en niet op de wil en inzet die zij heeft getoond om de propedeuse te halen.

Verweerder heeft het College door middel van het indienen van een verweerschrift – sterk samengevat - laten weten nog steeds van oordeel te zijn dat appellante niet in aanmerking komt voor (hernieuwd) uitstel van het bindend studieadvies.

Op 29 augustus 2016 is het beroep ter zitting behandeld, alwaar verschenen zijn appellante en verweerder vertegenwoordigd door haar voorzitter XXX en XXX, haar secretaris.

2. De beoordeling

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Whw brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. Ingevolge het zesde lid van dit artikel stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Het College ziet zich allereerst ambtshalve voor de vraag gesteld of verweerder bevoegd was om aan het niet behalen van de propedeuse in het tweede jaar van inschrijving een afwijzing te verbinden aan het studieadvies aan appellante, mede gelet op de door het CBHO sinds eind 2014 ontwikkelde jurisprudentie en het daarop gebaseerde beleid van het instellingsbestuur van Avans.

Het College beantwoordt deze vraag ontkennend en wel op grond van het volgende.

In de eerste plaats is in de inmiddels vast geworden jurisprudentie van het CBHO bepaald dat een bindende afwijzing als bedoeld in artikel 7.8b Whw slechts één maal kan worden gegeven en wel (aan reguliere voltijdstudenten) aan het einde van het eerste jaar van inschrijving. Dit brengt naar het oordeel van het College met zich dat in het geval verweerder beslist tot het uitstellen van het studieadvies in het eerste jaar van inschrijving omdat er rekening is gehouden met persoonlijke omstandigheden, studenten na dit uitstel in het tweede jaar van inschrijving aan dezelfde norm dienen te voldoen als ten tijde van het uitgestelde advies. Dit is in casu 52 EC uit artikel 8.5.1 van de OER. Vast staat dat appellante met haar 59 EC aan die norm voldoet. Verweerder heeft appellante in de bestreden beslissing echter aan het einde van het tweede jaar van inschrijving aan een strengere norm, te weten 60 EC, willen houden. Dit komt de facto neer op het aan het einde van het tweede jaar van inschrijving opnieuw uitbrengen van een studieadvies met daarbij de hantering van een nieuwe norm en dat is volgens voornoemde jurisprudentie in strijd met de Whw.

Ten tweede is met het begrip 'de in de OER opgenomen norm' zoals genoemd in het derde gedachtestreepje van de hierboven aangehaalde brief van het instellingsbestuur van 3 juni 2016 bedoeld de norm van 52 EC uit artikel 8.5.1 van de OER. Dat blijkt ook uit het eerste gedachtestreepje, waar bij deze norm het aantal van 52 EC ook wordt genoemd. De norm van 60 EC na het tweede inschrijvingsjaar uit artikel 8.5.2 van de OER is bovendien onverbindend. Ten aanzien hiervan staat expliciet in bedoelde brief opgenomen dat de eis dat studenten de propedeuse in twee jaar moeten behalen, is komen te vervallen. Dit alles betekent dat ook het

instellingsbestuur van Avans van oordeel is dat een student in de situatie als appellante na een uitgesteld advies in het tweede studiejaar dient te voldoen aan de norm van 52 EC. De tekst van deze brief is te beschouwen als de nadere regels op grond van artikel 7.8b zesde lid Whw en/of als instructies van het instellingsbestuur voor wat betreft de aan verweerster gemandateerde bevoegdheid om het studieadvies af te geven (dat laatste analoog aan artikel 10:6 lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)). De bestreden beslissing is genomen in strijd met deze nadere regels/ instructies en daarmee heeft verweerster dus niet binnen de aan haar gemandateerde bevoegdheid gehandeld.

Het College overweegt in de derde plaats dat studenten die na het eerste jaar van inschrijving 52 EC in de propedeuse hebben gehaald gelet op het voorgaande niet langer behoeven te voldoen aan de eis van 60 EC in het tweede jaar van inschrijving. Deze groep studenten kan wat dat betreft dus volstaan met de in het eerste jaar behaalde 52 EC in de propedeuse. Er is geen rechtvaardiging te bedenken waarom studenten als appellante, waarbij in het eerste jaar van inschrijving sprake was van persoonlijke omstandigheden waarom zij toen niet aan de norm van 52 EC konden voldoen, in het tweede jaar van inschrijving moeten worden gehouden aan een strengere norm dan de eerder bedoelde groep. Nergens in wet of jurisprudentie zijn aanknopingspunten te vinden dat studenten als appellante hun door persoonlijke omstandigheden achterblijvende aantal EC in het eerste jaar, in het tweede jaar van inschrijving zouden moeten 'compenseren'. In zoverre is er naar het oordeel van het College met de beslissing van verweerster ook sprake van strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Dit alles betekent dat het beroep van appellante gegrond is en de bestreden beslissing van 12 juli 2016 zal worden vernietigd. Aan een oordeel over het verder nog gevoerde debat tussen partijen komt het College niet langer toe. Het College zal verweerster opdragen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van het in deze uitspraak overwogene. Nu vast staat dat appellante aan het einde van het tweede jaar van inschrijving 59 EC heeft behaald in de propedeuse, voldoet zij daarmee aan de eisen van het uitgestelde studieadvies en kan deze nieuwe beslissing niets anders zijn dan een (positief) studieadvies zonder daaraan verbonden een afwijzing.

Ten overvloede roept het College verweerster op andere studenten die zich in dezelfde situatie bevinden als appellante, maar geen beroep hebben ingesteld, actief te informeren over deze uitspraak en de consequenties daarvan, mede gelet op wat is opgenomen in de brief van het College van Bestuur van 3 juni 2016 onder 'Verdere stappen'. De inhoud en het aantal geadresseerden (een zestal studenten) van de e-mail van 14 juni 2016 doet namelijk vermoeden dat deze studenten mogelijk uitgaan van de in deze e-mail gegeven foutieve interpretatie van de wet en de nadere regels van het instellingsbestuur van Avans en de opleiding daarom mogelijk inmiddels ten onrechte hebben verlaten.

3. De beslissing

Het College van Beroep voor de Examens,

- verklaart het beroep gegrond,
- vernietigt de beslissing van verweerster van 12 juli 2016,
- draagt verweerster op binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak, een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

Aldus gegeven en met verkorte motivering mondeling ter zitting uitgesproken op 29 augustus 2016 door mr. M. Rietveld, voorzitter, mr. R.J.H.H. Warnaar en de heer S. van de Sanden, leden, in tegenwoordigheid van mr. K.M. Smits, ambtelijk secretaris en op schrift gesteld op 30 augustus 2016.

mr. K.M. Smits,

secretaris

mr. M. Rietveld,

voorzitter

Tegen deze uitspraak kan appellante binnen een termijn van zes weken na de dag dat de uitspraak is verzonden in beroep gaan bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs door middel van het indienen van een beroepschrift gericht aan dit College, Postbus 636, 2501 CN in Den Haag tegen betaling van € 45,00, zijnde dit het griffierecht van die procedure.
Voor meer informatie over de inhoud van dit beroepschrift en de procedure bij dit College: zie www.cbho.nl

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens Avans Hogeschool

in het geschil tussen: X,
wonende te Y,
nader toe noemen: appellant,

en

De Examencommissie verbonden aan de Academie voor Engineering & ICT,
Avans Hogeschool te Breda,
nader te noemen: verweerster.

1. Ontstaan en loop van het geschil

Appellant is student Werktuigbouwkunde aan voormelde academie. Op 26 augustus 2016 heeft zijn afstudeerverdediging plaatsgevonden. Deze is op 1 september 2016 met een onvoldoende beoordeeld.

Appellant heeft op 12 september 2016 een verzoek bij verweerster ingediend om het tot dan toe toegekende cijfer te herzien dan wel een nieuwe afstudeerverdediging te plannen waaraan een andere, in productietechniek gespecialiseerde, externe deskundige deelneemt. Dit verzoek is bij besluit van 21 september 2016 afgewezen door verweerster. Appellant heeft bij brief van 10 oktober 2016 beroep ingesteld tegen dit besluit.

Daarna heeft een tweetal gesprekken plaatsgevonden tussen appellant en verweerster, waarop bij e-mail van 22 november 2016 de beroepsgronden zijn ingetrokken, met uitzondering van de grond betreffende het onvoldoende rekening houden met de functiebeperking van appellant bij het afstudeerproject.

In het vervolgens ingediende, aangepaste, beroepschrift beroept de advocaat van Arag zich namens appellant op het volgende.

Appellant kampt met dyslexie. Deze functiebeperking is van invloed op zijn lees- en schrijfvaardigheid. In verband hiermee heeft appellant meer tijd nodig om schriftelijke stukken te verwerken en op te stellen. Appellant heeft deze beperking in zijn eerste studiejaar, op 8 september 2011, gemeld bij zijn decaan. Sindsdien heeft appellant de mogelijkheid om bij het inschrijven van een nieuw blok om tijdverlenging voor tentamens te vragen. Appellant heeft zich in de periode 30 november t/m 6 december 2016 ingeschreven voor het afstudeerproject in de blokken P3 en P4. Hij heeft toen aangegeven 25% tijdverlenging van het tentamen te wensen in verband met zijn functiebeperking.

Op 1 juni heeft appellant zijn concept verslag aan zijn stagebegeleider verzonden, omdat was gebleken dat de eerder gecommuniceerde inleverdatum van 17 juni niet bleek te kloppen en 7 juni moest zijn. Op 2 juni heeft appellant feedback ontvangen, waarna hij derhalve minder dan een week de tijd had (tot 7 juni 2016) om deze te verwerken. In verband met zijn functiebeperking ontbrak appellant de tijd om een en ander zorgvuldig door te lezen en corrigeren waar nodig.

Op 14 juni 2016 is het verslag vervolgens met een onvoldoende beoordeeld. Reden daarvoor was – onder meer- het aantal taalfouten, een afgeraffelde indruk, alsmede het niet tijdig inleveren van het concept verslag, waardoor de afstudeerverdediging niet plaats kon vinden. Er is vervolgens een nieuwe inleverdatum (9 augustus 2016) afgesproken en de afstudeerverdediging zou vervolgens op 26 augustus 2016 plaatsvinden.

Appellant heeft vervolgens gevraagd of er in geval van dyslexie extra voorzieningen zijn bij het afstuderen. Verweerster heeft bij e-mail van 21 juni 2016 laten weten dat hier geen extra voorzieningen voor zijn.

De gronden waarop het aangepaste beroep is gebaseerd zijn de volgende.

1. In tegenstelling tot hetgeen door verweerster is gesteld in haar besluit, heeft appellant wel degelijk tijdig melding gemaakt van zijn beperking, namelijk in het eerste studiejaar bij de decaan.
2. Uit de e-mail van verweerster van 21 juni 2016 blijkt dat zij van mening is dat er geen extra voorzieningen zijn. Dit is onrechtmatig gelet op het bepaalde in artikel 2 jo. 5b lid 1 sub c van de Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte, op grond waarvan aanpassingen moeten worden gedaan opdat geen onderscheid wordt gemaakt tussen studenten met en zonder dyslexie. Artikel 7.13 lid 2 sub m van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) kent een soortgelijke regeling. Op grond hiervan dient de Onderwijs en Examenregeling (OER) bepalingen te bevatten op grond waarvan studenten met een handicap of chronische ziekte –zoals dyslexie- redelijkerwijs in de gelegenheid worden gesteld tentamens af te leggen.
3. Per e-mail van 24 november 2016 heeft verweerster aangegeven dat de verlenging om praktische redenen niet is gegeven. Uit deze mail blijkt derhalve niet dat er geen mogelijkheden zouden zijn. Los daarvan kunnen praktische redenen naar het oordeel van appellant geen reden zijn om extra voorzieningen te weigeren.
4. Verweerster heeft zich ter onderbouwing van haar besluit aangesloten bij het oordeel van de docentbegeleider dat een aantal weken extra verlenging het eindresultaat niet of nauwelijks zouden hebben beïnvloed. Naar de mening van appellant is het niet aan de docentbegeleider om een oordeel te geven over de invloed van dyslexie op de resultaten. Dit klemmt temeer daar een van de gronden om het afstudeerproject met een onvoldoende te beoordelen, het aantal taalfouten is. Het verband tussen die grond en de functiebeperking is evident en extra voorzieningen, zoals tijdverlenging, hadden appellant hierin kunnen ondersteunen.

Gelet op vorenstaande is appellant van mening dat er onvoldoende rekening is gehouden met zijn functiebeperking, terwijl deze tijdig is aangegeven en dat hierdoor het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand gekomen is en niet in stand kan blijven.

Verweerster heeft bij verweerschrift van 3 januari 2017 gereageerd op het aangepaste beroepschrift. Hierin geeft zij aan dat het bekend is dat appellant kampt met dyslexie en dat op grond hiervan voor een tentamen 25% tijdverlenging kan worden aangevraagd. Zij geeft echter tevens aan dat afstuderen geen regulier tentamen betreft en het de verantwoordelijkheid van de student is om bij zijn afstudeerdocent aan te geven of er bijzondere persoonlijke omstandigheden zijn. Appellant en de docentbegeleider zijn aan het begin van het afstuderen gezamenlijk een planning overeengekomen. Hierbij heeft appellant op geen enkele wijze kenbaar gemaakt dat er sprake is van bijzondere omstandigheden. Pas nadat appellant een onvoldoende had gekregen, bij het verkrijgen van een verlenging (herkansing), werd een verzoek om extra voorzieningen ingediend. Dit verzoek is door de docentbegeleider afgewezen. In eerste instantie werd hierbij aangegeven dat hier geen voorzieningen voor zijn. Dit is correct, aangezien er geen algemene voorzieningen bestaan voor de situatie dat een afstudeeropdracht wordt verlengd. Later is door verweerster het argument genoemd dat om praktische redenen, namelijk het einde van het lopende studiejaar op 1 september 2016, niet aan het verzoek kon worden voldaan. De belangrijkste reden om het verzoek af te wijzen is echter dat verlenging met een aantal weken het eindresultaat niet of nauwelijks beïnvloed zou hebben. De vier beoordelaars zijn gezamenlijk tot een consistente onvoldoende (inhoudelijke) beoordeling van het afstudeerwerk gekomen. De essentie van tijdens het afstudeerproces gegeven feedback is appellant naar de mening van verweerster veelvuldig ontgaan.

Ter zitting zijn op 11 januari 2016 zijn verschenen appellant x en zijn gemachtigde, alsmede namens verweerster de voorzitter van de examencommissie en als toeschouwers namens verweerster X en Y. De gemachtigde heeft namens appellant grotendeels het woord gevoerd.

Appellant voert in reactie op het verweerschrift aan dat ook een afstudeerproject een tentamen in de zin van de OER is en hij dus via Osiris kon aangeven welke voorzieningen hij aanvraag. Dit heeft appellant ook gedaan, door bij het aanvragen van het afstudeerproject 25% tijdsverlenging als voorziening in te vullen. Het feit dat appellant zijn beperking niet eerder dan bij de herkansing kenbaar heeft gemaakt heeft enkel te maken met de omstandigheid dat de behoefte aan extra tijd toen pas relevant werd. In de planning tot aan de herkansing had appellant voldoende tijd om, met zijn beperking, tot een afgerond verslag te komen.

Verweerster geeft naast hetgeen in het verweerschrift is geschreven nog aan dat er meer manieren zijn om tegemoet te komen aan de functiebeperking dyslexie, bijvoorbeeld een aangepaste verslaglegging. Een tijdsverlenging is niet de enige voorziening. Het is aan de student om bijzondere omstandigheden aan te geven zodat in overleg passende voorzieningen kunnen worden afgesproken.

De zitting is na een nadere toelichting van de standpunten en een aantal vragen van de commissie vervolgens enige tijd geschorst om partijen de gelegenheid te bieden in gezamenlijk overleg tot een oplossing te komen. Na deze schorsing geeft appellant aan dat hij, in overeenstemming met het laatste aanbod van verweerster, zo snel mogelijk een nieuwe afstudeerdocent wil zoeken en daarmee afspraken wil maken die recht doen aan zijn functiebeperking. Als dat niet lukt zal er overleg met de decaan plaatsvinden.

Als deze opzet slaagt is appellant bereid zijn beroep in te trekken.

2. De beoordeling

De eerste vraag die dient te worden beantwoord is of er reeds een tweede beoordeling van het afstudeerproject van appellant had plaatsgevonden of dat er nog een herkansing mogelijk is. Dit omdat er slechts 1 afstudeerzitting heeft plaatsgevonden waar het verslag is verdedigd. Gebleken is dat er weliswaar slechts 1 zitting heeft plaatsgevonden, maar dat er zowel een eerste als een tweede officiële beoordeling van het afstudeerproject van appellant heeft plaatsgevonden, waarvan de resultaten in Osiris werden vastgelegd. De verlenging die appellant heeft gekregen na beoordeling van het eerste verslag betreft dus een officiële herkansing en er is nu geen herkansing meer mogelijk.

Ter beoordeling ligt vervolgens de vraag of er voldoende rekening is gehouden met de functiebeperking van appellant.

Alhoewel ter zitting is gebleken dat appellant en verweerster gezamenlijk tot een oplossing komen, heeft het College besloten toch een formele uitspraak in deze zaak te doen. De reden hiervan is dat de huidige regeling onduidelijk is en het College hierin Avans-breed duidelijkheid wil creëren voor de toekomst.

Het College is van oordeel dat ook een afstudeeropdracht een toets in de zin van de OER is. Volgens artikel 5.3 van de OER wordt immers elke onderwijseenheid afgesloten met een tentamen. Een tentamen kan uit een of meer toetsen bestaan. Er zijn binnen Avans Hogeschool verschillende toetsvormen, waaronder – naast tentamens - ook verslagen en eindschrijftjes. Daarmee staat vast dat ook voor verslagen en eindschrijftjes voorzieningen kunnen worden aangevraagd in het kader van een functiebeperking. In casu had appellant dan ook recht op 25% tijdsverlenging, die hem niet is toegekend.

Het College is daarom van oordeel dat er ten onrechte geen rekening is gehouden met de functiebeperking van appellant. Het College is dan ook gehouden het beroep van appellant op grond daarvan gegrond te verklaren.

Het College verklaart de omstreden beslissing nietig. Omdat partijen in onderling overleg tot een oplossing zijn gekomen hoeft echter geen nieuwe beslissing genomen te worden.

3. De beslissing

Het College van Beroep voor de Examens,

verklaart het beroep gegrond.

Aldus gegeven en uitgesproken op 11 januari 2017 door mr. S.M.J.M. Beljaars, voorzitter, drs. J. Brouwers en S. van de Sanden, leden, in tegenwoordigheid van mw. mr. I.A. Mulder, ambtelijk secretaris en op schrift gesteld op 22 januari 2017.

mr. I.A. Mulder,
secretaris

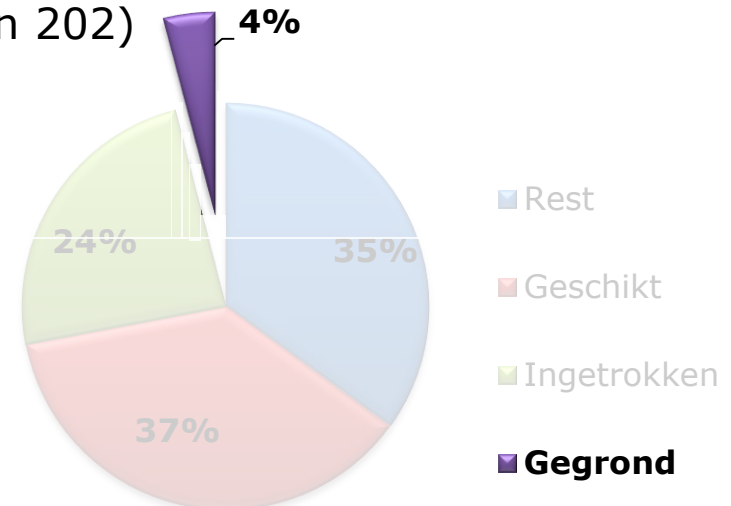
mr. S.M.J.M. Beljaars,
voorzitter

Tegen deze uitspraak kan appellant binnen een termijn van zes weken na de dag dat de uitspraak is verzonden in beroep gaan bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs door middel van het indienen van een beroepschrift gericht aan dit College, Postbus 16137, 2500 BC in Den Haag tegen betaling van € 45,00, zijnde dit het griffierecht van die procedure. Voor meer informatie over de inhoud van dit beroepschrift en de procedure bij dit College: zie www.cbho.nl.

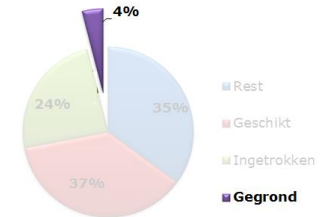
Bijlage X: Analyse gegronde uitspraken 2013

Gegrond (1)

- 4% van de beroepszaken (aantal 8 van 202)
- Bij de academies:
 - AM - AI&I
 - AAFM - AIB
- De inhoud gaat over:
 - afwijzing 5^e kans met als gevolg bindend studieadvies (50%)
 - BSA (37,5%)
 - herbeoordeling (12,5%)

Geground (2)

- Redenen van de gegroundverklaring zijn:
 - ontbreken deugdelijke motivering (62,5%)
 - wijze waarop besluit is genomen (37,5%)
 - bevoegdheid orgaan dat besluit heeft genomen (37,5%)
 - ontbreken rechtsmiddelenclausule (37,5%)

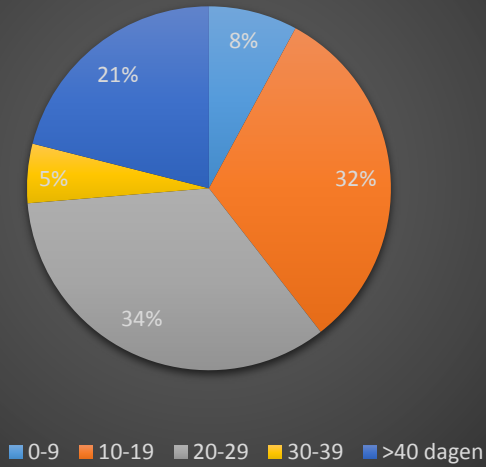
Bijlage XI: Doorlooptijden COBEX

Uitspraak	Nr.	Besluit	Beroepschr binnen	Zitting	uitspraak	duur	overschrijding	duur tussen uitspraak en besluit	overschrijding wettelijke termijn	termijn tussen zitting en uitspraak
Gegronnd	2016-045	16 maart 2016	4 april 2016	18-4-2016	2-6-2016	59	-11	78	-34	45
Gegronnd	2016-048	16 maart 2016	11 april 2016	18-4-2016	2-6-2016	52	-18	78	-34	45
Gegronnd	2016-067	26 april 2016	6 mei 2016	4-7-2016	28-7-2016	83	13	93	-19	24
Gegronnd	2016-079	28 april 2016	22 mei 2016	13-6-2016	28-06-16	37	-33	61	-51	15
Gegronnd	2016-090	27 mei 2016	7 juni 2016	4-7-2016	15-8-2016	69	-1	80	-32	42
Gegronnd	2016-091	31 mei 2016	5 juni 2016	4-7-2016	28-7-2016	53	-17	58	-54	24
Gegronnd	2016-092	26 april 2016	5 juni 2016	4-7-2016	15-08-16	71	1	111	-1	42
Gegronnd	2016-093	26 april 2016	7 juni 2016	4-7-2016	15-8-2016	69	-1	111	-1	42
Gegronnd	2016-118	12 juli 2016	14 juli 2016	29-8-2016	6-9-2016	54	-16	56	-56	8
Gegronnd	2016-175	21 september 2016	10 oktober 2016	11-01-17	31-01-17	113	43	132	20	20
Niet ontvankelijk	2016-006	12 november 2015	5 januari 2016	22-2-2016	21-3-2016	76	6	130	18	28
Ongegrond	2016-003	20 november 2015	31 december 2015	27-1-2016	26-2-2016	57	-13	98	-14	30
Ongegrond	2016-035	28 januari 2016	28 januari 2016	18-4-2016	2-5-2016	95	25	95	-17	14
Ongegrond	2016-038	5 februari 2016	23 maart 2016	18-4-2016	2-5-2016	40	-30	87	-25	14
Ongegrond	2016-043	22 januari 2016	28 maart 2016	18-5-2016	30-5-2016	63	-7	129	17	12
Ongegrond	2016-062	11 april 2016	28 april 2016	4-7-2016	28-7-2016	91	21	108	-4	24
Ongegrond	2016-072	4 april 2016	18 mei 2016	13-6-2016	6-7-2016	49	-21	93	-19	23
Ongegrond	2016-088	28 april 2016	6 juni 2016	4-7-2016	28-7-2016	52	-18	91	-21	24
Ongegrond	2016-099	12 mei 2016	23 juni 2016	13-7-2016	22-7-2016	29	-41	71	-41	9
Ongegrond	2016-102	24 mei 2016	28 juni 2016	13-7-2016	22-7-2016	24	-46	59	-53	9
Ongegrond	2016-109	22 juni 2016	7 juli 2016	24-8-2016	6-9-2016	61	-9	76	-36	13
Ongegrond	2016-119	5 juli 2016	14 juli 2016	29-8-2016	24-10-2016	102	32	111	-1	56
Ongegrond	2016-120	4 juli 2016	18 juli 2016	12-9-2016	29-9-2016	73	3	87	-25	17
Ongegrond	2016-121	11 juli 2016	18 juli 2016	12-9-2016	24-10-2016	98	28	105	-7	42
Ongegrond	2016-129	12 juli 2016	22 juli 2016	31-8-2016	21-9-2016	61	-9	71	-41	21
Ongegrond	2016-130	28 juni 2016	25 juli 2016	12-9-2016	28-9-2016	65	-5	92	-20	16
Ongegrond	2016-133	28 juni 2016	28 juli 2016	29-8-2016	24-10-2016	88	18	118	6	56
Ongegrond	2016-139	12 juli 2016	9 augustus 2016	13-10-2016	8-11-2016	91	21	119	7	26
Ongegrond	2016-141	11 juli 2016	10 augustus 2016	12-9-2016	29-9-2016	50	-20	80	-32	17
Ongegrond	2016-142	24 juni 2016	7 augustus 2016	14-9-2016	3-10-2016	57	-13	101	-11	19
Ongegrond	2016-143	28 juni 2016	9 augustus 2016	24-10-2016	21-11-2016	104	34	146	34	28

Ongegrond	2016-147	4 juli 2016	8 augustus 2016	14-9-2016	3-10-2016	56	-14	91	-21	19
Ongegrond	2016-150	11 juli 2016	15 augustus 2016	12-9-2016	29-09-16	45	-25	80	-32	17
Ongegrond	2016-158	11 juli 2016	22 augustus 2016	31-8-2016	21-09-16	30	-40	72	-40	21
Ongegrond	2016-163	30 augustus 2016	31 augustus 2016	12-9-2016	28-09-16	28	-42	29	-83	16
Ongegrond	2016-171	15 september 2016	30 september 2016	24-10-2016	21-11-16	52	-18	67	-45	28
ongegrond	2016-181	30 september 2016	27 oktober 2016	30-11-16	20-12-16	54	-16	81	-31	20
Ongegrond	2016-187	21 oktober 2016	14 november 2016	12-12-2016	11-01-17	58	-12	82	-30	30
Ongegrond	2016-194	11 november 2016	28 november 2016	11-1-2017	31-01-17	64	-6	81	-31	20
Gemiddeld						63	-7	90	-22	31

Bijlage XII: Termijn tussen zitting en uitspraak COBEX

Termijn tussen zitting en uitspraak

Bijlage XIII: Verzekeringsvoorwaarden

MEEÛS

Assurantiën B.V.

Laan van N.O.I. 123

2593 BM DEN HAAG

Postbus 3234

4800 DE BREDA

T +31(0)70 302 89 85

Internet www.meeus.com

IBAN [REDACTED]

BIC [REDACTED]

KvK 20009028

Verzekeringnemer

Stichting Avans
Postbus 90116
4800 RA BREDA**POLISBLAD**

Polisnummer 638221604 - 2
VNAB-nummer 638221604
Kenmerk 1388330 06002
Ingangsdatum 1 oktober 2015
Premievalidatum 1 januari 2017
Betalingstermijn 12 maand(en)
Contractvalidatum 1 januari 2017
Contractduur 12 maanden doorlopend
Wijzigingsdatum 1 januari 2016

Reden afgifte

Prolongatie

Soort verzekering

AVB Claims Made

Hoedanigheid

De exploitant van een hogeschool in de ruimste zin van het woord, inclusief alle daarbij behorende werkzaamheden en activiteiten, alsmede als organisator van (school)reizen, stages, excursies etc. Als ook de exploitatie van mini-ondernemingen en / of college companies.

Verzekerde bedragen

€ 5.000.000,00 per aanspraak met een maximum van
€ 10.000.000,00 per verzekeringsjaar

Dekkingsgebied

Zie voorwaarden

Eigen risico('s)

€ 1.000,00 per aanspraak voor zaakschade
€ 1.000,00 per aanspraak voor personenschade niet-ondergeschikten
€ 10.000,00 per aanspraak voor personenschade ondergeschikten

Jaarpremie

De premie is gebaseerd op de navolgende factoren
Aantal studenten [REDACTED]

Voorschotpremie

[REDACTED] per 12 maanden

[REDACTED] (USA/Canada premie)

Voorwaarde(n)

AVB-2014
CLBLNHT-III

Vervolgblad

Zie bijgevoegd(e) vervolgblad(en)

Clausule(s)